

Evaluatie bruikbaarheid Quick Scan Reclassering

Marijke von Bergh
Joop van Poppel
Renée Römken

Tilburg, oktober 2006

IVA

Uitgever: IVA
Warandelaan 2, Postbus 90153, 5000 LE Tilburg
Telefoonnummer: 013-4668466, telefax: 013-4668477
Website: www.iva.nl

© 2006 WODC

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het IVA.

Het gebruik van cijfers en/of tekst als toelichting of ondersteuning bij artikelen, boeken en scripties is toegestaan, mits de bron duidelijk wordt vermeld.

Inhoudsopgave

Samenvatting 1

1. Aanleiding en doelstelling van het onderzoek 11

- 1.1. Inleiding 11
- 1.2. Aanleiding 11
- 1.3. Doelstelling van het onderzoek 12
- 1.4. Leeswijzer 12

2. Vraagstelling en onderzoeksopzet 15

- 2.1. Vraagstelling 15
- 2.2. Onderzoeksopzet 16

3. Inhoud Quick Scan en opzet proefuitrol 19

- 3.1. Inleiding 19
- 3.2. Inhoud Quick Scan 19
- 3.3. Opzet proefuitrol 21
- 3.4. Opmerkingen vooraf bij de verzamelde gegevens 21

4. Resultaten bruikbaarheidstoets 27

- 4.1. Inleiding 27
- 4.2. De volledigheid van invulling van de Quick Scans 27
- 4.3. Ervaren bruikbaarheid 32
- 4.4. Afnameduur Quick Scan 39
- 4.5. Doelgroep Quick Scan 42
- 4.6. Randvoorwaarden 43

5. Conclusies en aanbevelingen 45

5.1. Beschouwing bij het onderzoek en de uitkomsten 45

5.2. Conclusies 47

5.3. Aanbevelingen 49

Geraadpleegde literatuur 53

Summary 55

Bijlagen 63

Bijlage 1: Samenstelling begeleidingscommissie 65

Bijlage 2: Lijst met gehanteerde afkortingen 67

Bijlage 3: Pilotversie Quick Scan 69

Bijlage 4: Evaluatieformulier Quick Scan 89

Bijlage 5: Registratieformulier afvallers Quick Scan 91

Samenvatting

1. Aanleiding, doel en onderzoeksvragen

In opdracht van de Directie Sanctie- en Preventiebeleid (DSP) is de Stichting Reclassering Nederland in het kader van het beleidsprogramma Terugdringen Recidive (TR) in 2003 gestart met de ontwikkeling van de zogenoemde Quick Scan.

Het doel van de Quick Scan is om reeds in de eerste fase van het strafrechtproces een snelle inschatting te maken van het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte en op basis hiervan de rechterlijke macht te adviseren over het al dan niet inzetten van vervolgactiviteiten binnen de reclassering (en met name over het afnemen van de RiSc).

Na een eerste pilot met de Quick Scan in 2004 is het instrument bijgesteld. Vervolgens is in regio's Den Haag en Roermond een tweede pilot gehouden in de periode maart t/m juni 2006.

Doelstelling van deze testfase was om de bruikbaarheid van het instrument voor reclasseringswerkers na te gaan en om een beeld te krijgen van de randvoorwaarden waaraan moet worden voldaan voor een adequate landelijke implementatie van de Quick Scan.

In het onderzoek stonden de volgende vragen centraal:

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?

Deze drie centrale onderzoeksvragen omvatten een tiental deelvragen.

Als onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan voor reclasseringswerkers zijn geformuleerd:

1. In hoeverre is de Quick Scan bruikbaar als informatiebron/hulpmiddel bij het vormen van het oordeel van de reclasseringwerkers over het recidiverisico en de mogelijkheid tot gedragsbeïnvloeding van de cliënt?
2. In hoeverre achten de betrokkenen binnen de reclassering de Quick Scan een goed selectie-instrument om over het al dan niet inzetten van de RiSc te adviseren?
3. In hoeverre vinden de reclasseringswerkers de Quick Scan voldoende gebruiksvriendelijk/afneembaar? Op welke punten is verbetering gewenst?
4. Wat is de afnameduur van de Quick Scan? Welke factoren spelen daarbij een rol?

5. Worden de Quick Scans volledig ingevuld? Zo nee, welke onderdelen niet? Wat is hiervan de reden?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan bij de doelgroep.

Zijn er groepen verdachten waarvoor de Quick Scan niet geschikt/ afneembaar is? Zo ja, wat is daarvan de reden?

6. In hoeverre is het instrument bruikbaar bij ontkennende verdachten?
7. Kunnen – op basis van het onderhavige evaluatieonderzoek – inclusie- c.q. exclusiecriteria benoemd worden voor afname van de Quick Scan?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de randvoorwaarden:

8. Aan welke randvoorwaarden (o.a. kennis en vaardigheden van reclasseringswerkers, beschikbare tijd en plaats van afname) moet worden voldaan om de Quick Scan te kunnen afnemen?
9. Hoe ervaren de ketenpartners¹ van de reclassering die (indirect) zijn betrokken bij de proefuitrol de eventuele belasting die voortkomt uit het werken met de Quick Scan door de reclassering?

2. Onderzoeksofzet

Operationalisering bruikbaarheid

De term (praktische) bruikbaarheid is in het onderzoek uiteengelegd in enerzijds de inhoudelijke bruikbaarheid en anderzijds de randvoorwaardelijke bruikbaarheid. Onder de inhoudelijke bruikbaarheid is verstaan het kunnen inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en het kunnen adviseren over het afnemen van de RiSc. De randvoorwaardelijke bruikbaarheid omvat de gebruiksvriendelijkheid van het instrument, de afnametijd, de doelgroepen, de benodigde kennis en vaardigheden van de reclasseringswerker e.d. Bruikbaarheid in de zin van validiteit en betrouwbaarheid van het instrument vallen buiten de scope van dit onderzoek.

Onderzoeksmethoden

De informatie die nodig was om de onderzoeksvragen te beantwoorden is op de volgende manier verzameld.

1. Kwantitatieve analyse van 139 afgenomen Quick Scans + een hieraan gekoppeld evaluatieformulier.

In het evaluatieformulier is gevraagd naar:

- de mate waarin de reclasseringswerker op basis van de Quick Scan het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte in kon schatten en kon adviseren over de afname van de RiSc;

¹ In het onderzoek zijn uiteindelijk geen ketenpartners betrokken. Gelet op het ontwikkelingsstadium waarin de Quick Scan verkeert, is vooraf al besloten leden van het OM en van de ZM buiten het onderzoek te laten. Ook de politie is niet in het onderzoek betrokken aangezien zowel in Roermond als in Den Haag door de locatiecoördinatoren werd aangegeven dat er voor hen niks is veranderd ten opzichte van de situatie voor de start met de Quick Scan omdat er altijd al vroeghulpgesprekken gevoerd. Het feit dat dit nu met een nieuw instrument gebeurt heeft geen gevolgen voor de politie. De arrondissementssecretariaten maken deel uit van de Reclassering en zijn daarom geen ketenpartner.

- de tijdsduur, nodig voor het afnemen en invullen van de Quick Scan;
- het gemak waarmee de verdachte ingedeeld kon worden in een van de onderscheiden delictcategorieën.

Deze gegevens zijn geanalyseerd, naar pilotlocatie, in samenhang met de achtergrondkenmerken van de verdachte.

2. Groepsinterviews met reclasseringswerkers. In deze interviews is gediscussieerd over de eerste bevindingen uit de analyse van de evaluatieformulieren, de inhoud van de Quick Scan (de inhoud, hoeveelheid, formulering, volgorde en delictafhankelijkheid van de vragen), de doelgroepen waarvoor de Quick Scan gebruikt kan worden en de randvoorwaarden voor een goed gebruik van de Quick Scan.

3. Telefonische interviews met drie werkbegeleiders en drie medewerkers van het arrondissementssecretariaat.

In de telefonische interviews met de werkbegeleiders is enerzijds ingegaan op de belasting die zij zelf ondervinden van het werken met Quick Scan en anderzijds op de indruk die zij hebben van de bruikbaarheid van het instrument voor de reclasseringswerkers die zij begeleiden.

De telefonische interviews met de arrondissementssecretarissen gingen over de belasting die zij ervaren als gevolg van het werken met de Quick Scan, te weten het verzamelen en aanleveren van de justitiële documentatie ('strafblad') en het al zoveel mogelijk invullen van het voorblad van de Quick Scan.

Deelnemers en afvallers

Bij een deel van de verdachten die in principe in aanmerking kwamen voor afname van de Quick Scan is geen Quick Scan afgenomen. De belangrijkste redenen hiervoor waren heenzending, het weigeren van medewerking, overplaatsing/transport en het reeds bekend zijn van de verdachte bij de rechter commissaris. De verdachten waarbij wel een Quick Scan is afgenomen verschilden van de afvallers met name ten aanzien van het type delict waarvan zij verdacht werden en het statisch recidiverisico. De verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen worden vaker verdacht van relationeel of seksueel geweld en hebben een hoger statisch recidiverisico. Dit zijn de verdachten voor wie de Quick Scan en de RISC met name bedoeld zijn. De spreiding van de verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen over de verschillende delicten, de ernst van de delicten en een aantal ander achtergrondkenmerken is daarnaast wel dusdanig groot dat er, gegeven een veronderstelde samenhang met de bruikbaarheid van de Quick Scan, een grote diversiteit aan ervaringen met betrekking tot de bruikbaarheid in deze pilot is opgedaan.

3. Bevindingen

Bruikbaarheid van de Quick Scan voor het inschatten van het recidiverisico en de mogelijkheid tot gedragsbeïnvloeding, en als selectie-instrument om over het al dan niet inzetten van de RISC te adviseren (1,2)².

² Tussen haakjes staan de nummers van de onderzoeksvragen waarop een antwoord wordt gegeven.

In 40% van de gevallen wordt de Quick Scan door de reclasseringswerkers inhoudelijk als goed bruikbaar beschouwd, hetgeen wil zeggen dat zowel een goede inschatting van het recidiverisico en de responsiviteit kan worden gemaakt, als een goed advies over afname van de RISc kan worden gegeven. In de overige 60% van de gevallen schiet de Quick Scan volgens de reclasseringswerkers op minimaal een van de drie aspecten tekort. Afzonderlijke beschouwing van de drie aspecten laat zien dat men in 60% van de gevallen het recidiverisico goed kan inschatten, eveneens in 60% van de gevallen de responsiviteit goed kan inschatten en in 78% van de afgenomen Quick Scans goed kan adviseren over de RISc.

Voor een antwoord op de vraag of de Quick Scan bruikbaar is, is echter eveneens inzicht nodig in hetgeen waartoe Quick Scans leiden wanneer het recidiverisico, de responsiviteit en/of het RISc-advies onvoldoende kan worden bepaald op basis van de Quick Scan. In welke mate leiden deze tot overbodige afnames van de RISc³ (te weten afname bij verdachten die uiteindelijk niet in aanmerking komen voor een gedragsinterventie) of tot niet-adequate adviezen aan de rechterlijke macht? Hierover is echter geen informatie beschikbaar.

De inhoudelijke bruikbaarheid kan worden verhoogd door het niet afnemen van de Quick Scan op een moment dat een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis, en door het stellen van extra vragen (voorgestructureerd of via gericht doorvragen). Het stellen van extra vragen leidt echter wel tot een doelmatigheidsdilemma: de behoefte aan kwaliteit (extra vragen) staat op gespannen voet met de snelle screening waarvoor de Quick Scan in essentie is bedoeld.

Gebruiksvriendelijkheid (3)

De Quick Scan wordt door de reclasseringswerkers als een prettig instrument beschouwd, mits duidelijk is waarvoor en hoe de Quick Scan precies gebruikt dient te worden. Er is één expliciet punt van kritiek: het invoerprogramma Excel wordt als zeer gebruiksonvriendelijk beschouwd. Daarnaast is het afnemen van de Quick Scan op papier, gevolgd door een digitaal invoer inefficiënt. Verder voldoet de beoogde rol van het arrondissementsecretariaat - het invullen van het voorblad en van de statische gegevens plus het verzamelen van de informatie hiervoor - niet. In Den Haag vulden reclasseringswerkers de gegevens zelf in en in Roermond achtten de reclasseringswerkers het nodig het invoerwerk van het arrondissementssecretariaat te controleren, hetgeen dubbel werk betekent.

Andere verbeterpunten zijn de automatische aanmaak van de eindconclusie: deze zou in de vorm van een rapport moeten komen; en een betere beschikbaarheid van aanvullende informatie die nodig is om een zo compleet mogelijk beeld te krijgen van de verdachte (met name het proces verbaal). Verder worden suggesties gedaan voor het aanpassen van een aantal formuleringen en vragen in de Quick Scan. Hierbij geldt te allen tijde dat door reclasseringswerkers gewenste aanpassingen alleen kunnen worden overgenomen wanneer dit geen afbreuk doet aan de wetenschappelijke eisen die aan het instrument worden gesteld.

³ Met de invoering van de Quick Scan dient de RISc voor het vaststellen van het type interventie en niet meer voor het vaststellen of een verdachte voor interventie in aanmerking komt; daarover dient de Quick Scan uitsluitend te geven.

Afnameduur (4)

Een vooraf beoogde maximum-afnametijd (gesprekstijd) van 30 minuten blijkt haalbaar te zijn. In Den Haag wordt deze tijd in de testfase al binnen een maand bereikt bij de vroeghulpgesprekken (bij TOM-zittingen is de afnametijd ook korter dan 30 minuten, hetgeen echter vooral wordt bepaald door het feit dat op het moment van inzetten weinig tijd voor afname beschikbaar is). Deze tijd hangt niet samen met kenmerken van de verdachte of het delict, noch met de ervaring van de reclasseringswerker met afname van de Quick Scan. De totale afnameduur van de Quick Scan (incl. voorbereiding, invoer en opstellen van het advies) bedraagt aan het eind van de testfase 68 minuten. Deze totale afnameduur wordt wél bepaald door het type delict (daarmee varieert ook het aantal af te nemen vragen) en met de ervaring van de reclasseringswerker met afname van de Quick Scan.

Volledigheid van invulling (5)

De volledigheid van invulling van de QS laat op een aantal punten te wensen over. Bij de statische factoren ontbreken met name de gegevens die voorafgaand aan het gesprek nog niet bekend zijn. Deze worden na afloop van het gesprek niet alsnog ingevuld. Bij de dynamische factoren variëren de leemtes tussen 0-47% van de vragen, verspreid over bijna alle factoren. Alleen vragen over seksueel geweld worden consequent altijd ingevuld bij de verdachten van een dergelijk delict. Redenen voor onvolledigheid zijn dat voor een deel van de vragen geldt dat de reclasseringswerker deze niet zinvol of niet goed geformuleerd vindt. Daarnaast draagt het afwijken van de vragenvolgorde en het pas achteraf invoeren van de gegevens mogelijk bij tot onvolledige invulling. Het eindoordeel over het recidiverisico en over de responsiviteit ("laag-matig-hoog") wordt vaak niet ingevuld (bij 22% respectievelijk 35% niet) op de daarvoor bestemde plaats. Wel wordt hierover een oordeel gegeven in de ruimte die men heeft voor een toelichting erop.

(On)geschiktheid voor groepen verdachten (6,7,8)

Er komen weinig groepen verdachten naar voren waarbij de bruikbaarheid van de Quick Scan beter is dan bij andere. Echter weinig zinvol is afname bij:

- personen waarvan op voorhand al vaststaat dat een RISc afgenomen moet worden. Het gaat dan vooral om verdachten van ernstigere delicten;
- personen waarmee geen gesprek gevoerd kan worden dat betrouwbare antwoorden oplevert. Dit betreft met name verdachten met wie door ernstige psychiatrische problematiek niet goed een gesprek gevoerd kan worden. Als het om relatief kortdurende situaties van minder goed aanspreekbaar zijn gaat (het verkeren onder invloed van drugs of alcohol, grote emotionaliteit e.d.) kan de Quick Scan, mits de doorlooptijd dit toelaat, op een later moment afgenomen worden.

Ten aanzien van de bruikbaarheid van de Quick Scan bij enkele andere groepen verdachten valt een voorbehoud te maken:

- bij ontkennende verdachten is de Quick Scan niet op voorhand onbruikbaar. De vragen bij 'zelfinzicht' over het delict dienen bij deze verdachten anders geformuleerd te worden. Onzeker is echter in hoeverre het zelfinzicht/de responsiviteit van een ontkennende verdachte goed genoeg in beeld gebracht kan worden.

- bij personen die de Nederlandse taal niet spreken zou met behulp van een tolk de Quick Scan afgenomen kunnen worden. De vraag is daarbij in hoeverre in een gesprek dat via een vertaler loopt de relevante nuances en details naar voren komen (lijken antwoorden sociaalwenselijk, kan de vertaler exact op de verdachte overbrengen wat de reclasseringswerker wil weten etc.).

Randvoorwaarden voor adequate afname van de Quick Scan (9)

- Kennis en vaardigheden: ervaring met het afnemen van vroeghulpgesprekken is vereist. De Quick Scan is meer dan een vragenlijst die letterlijk afgenomen dient te worden. Op de juiste manier kunnen doorvragen, binnen de grenzen die het houden van een 'Quick' Scan stelt, is van belang om een goed beeld van de verdachte te krijgen.
- Timing/organisatie: bij TOM-zittingen is de beschikbare tijd voor het afnemen van de Quick Scan vaak (te) kort. Daarnaast is de bijdrage van de uitkomst van de Quick Scan aan de bepaling van een sanctie relatief klein, omdat alleen nog de keuze tussen werk- en leerstraf moet worden gemaakt. Inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit is doelmatiger.
- Tijd: Over de tijd die het afnemen van de Quick Scan (inclusief voorbereiding, invoeren gegevens, uitwerken eindoordeel) kost zijn de reclasseringswerkers niet negatief, mits deze tijd past binnen de normtijd in het werkproces. Het afnemen van de Quick Scan op papier, gevolgd door het digitaal invoeren, wordt wel als inefficiënt ervaren. Op dit punt valt ook de meeste tijdwinst te behalen.
- Daarnaast is een betere communicatie tussen ketenpartners over de overplaatsing/heenzending van verdachten gewenst om overbodige reistijd van reclasseringswerkers tot een minimum te beperken.

4. Aanbevelingen

Onderstaand worden, aanvullend op de reeds genoemde doelgroepen en randvoorwaarden, een aantal aanbevelingen gedaan, gericht op verbetering van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan en op optimalisering van de invoering en het gebruik van de Quick Scan op landelijke schaal.

1. Voor het vergroten van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan kunnen de volgende maatregelen dienen:
 - o het stellen van extra vragen. Hiervoor zijn twee mogelijkheden:
 1. Extra (voorgestructureerde) vragen. Dit vergroot de afnameduur van elke Quick Scan, hetgeen bij 40% van de Quick Scans niet nodig is en is daarom niet zonder meer gewenst. Wel zou ruimte geboden moeten worden om, naar de keuze van de reclasseringswerker, (een deel van) de vragen betreffende het sociaal netwerk en de relationele problemen ook aan andere verdachten te stellen dan alleen aan verdachten van een specifiek delict. Deze onderwerpen vinden de reclasseringswerkers bij veel verdachten relevant voor het krijgen van een goed beeld, ongeacht het type delict.
 2. Niet-voorgestructureerd doorvragen. De reclasseringswerkers dienen beter geïnstrueerd te worden over de ruimte die zij mogen (en moeten) nemen om aanvullende vragen te stellen, die per verdachte verschillen (zie ook bij aanbeveling 3).

Bij de keuze voor het stellen van extra vragen en de wijze waarop dat gebeurt is van groot belang dat gekeken wordt hoe de met elkaar op gespannen voet staande doelen van snelheid enerzijds en kwalitatief goede informatie anderzijds met elkaar te verenigen zijn.

Voorkomen moet worden dat in dit stadium toch al bijna een volledige RISc afgenomen wordt.

- het uitstellen van het moment van afnemen van de Quick Scan indien een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis.
 - het toevoegen van een antwoordcategorie 'geen oordeel/niet goed in te schatten' aan de antwoordcategorieën bij het eindoordeel over recidiverisico en over responsiviteit.
2. Overwogen dient te worden eerst nader onderzoek te houden alvorens over te gaan tot een landelijke invoering van de Quick Scan. Dit kan in de vorm van een derde pilot, waarin voor de op basis van de bevindingen in de tweede pilot aangepaste Quick Scan wordt onderzocht in hoeverre de bruikbaarheid op alle drie de aspecten van de Quick Scan verbeterd is (hoger dan 40%). Een alternatief is het verrichten van nader onderzoek naar de afgenomen Quick Scans in deze tweede pilot. Voor de 60% die op minimaal één aspect niet 'goed' scoort zou dan nagegaan moeten worden wat de kwaliteit is van het RISc-advies en van het advies aan de rechterlijke macht. Een andere optie is het gefaseerd implementeren van de Quick Scan waarbij de bruikbaarheid wordt gemonitord en waar nodig bijstellingen worden gedaan⁴.
3. Bij de introductie van het instrument en de instructie hierbij behoeven een aantal zaken extra aandacht:
- Het doel van de Quick Scan dient explicieter duidelijk gemaakt te worden: waarvoor dient de Quick Scan en waarvoor niet? Enerzijds moet aan de reclasseringswerkers goed duidelijk gemaakt worden dat de Quick Scan niet het gehele vroeghulpgesprek c.q. het gesprek voorafgaand aan de TOM-zitting vervangt. Daarnaast is het van belang aan te geven in hoeverre de Quick Scan voor meer dan alleen vroeghulpgesprekken en TOM-zittingen gebruikt kan/mag worden (met name bij gesprekken waarvoor momenteel nog geen gestructureerd instrument bestaat, bijv. bij snelrecht).
 - De ruimte die de Quick Scan biedt om van de vragen en de vraagvolgorde af te wijken:
 - De Quick Scan is bedoeld als leidraad, waarbij het van belang is op basis van kennis en ervaring eventueel noodzakelijke verdiepingsvragen te stellen. De reclasseringswerkers lijken hier nog niet goed genoeg van doordrongen, hetgeen mogelijk mede tot gevolg heeft dat men het recidiverisico en de responsiviteit lang niet altijd goed zegt in te kunnen schatten. Het benadrukken van deze ruimte voor het aanwenden van de eigen expertise is tevens van belang voor de acceptatie van het instrument bij de meer ervaren reclasseringswerkers. Zij ervaren een gestructureerde vragenlijst nogal eens

⁴ Deze optie is te verantwoorden vanuit de gedachte dat een gestandaardiseerd, theoretisch onderbouwd instrument de voorkeur verdient boven de oude werkwijze.

als een keurslijf waarin zij onvoldoende hun professionaliteit kwijt kunnen, en staan daarom negatiever tegenover de Quick Scan dan de minder ervaren reclasseringswerkers.

- Het belang van het stellen van alle vragen. Daarbij zou verkend dienen te worden of (en zo ja waarom) er mogelijk weerstand bestaat bij de reclasseringswerkers tegen het stellen van de in de pilot vaak niet ingevulde vragen. Het is van belang deze weerstanden weg te nemen en zo te voorkomen dat vragen niet worden gesteld.
 - Het al dan niet mogen afwijken van de vraagvolgorde (dit gebeurt nu vaak wel).
4. Als invoerprogramma heeft het de voorkeur dezelfde applicatie te gebruiken als bij de RISC.
 5. Om te voorkomen dat vragen niet worden ingevuld zou in het invoerprogramma “geforceerde invulling” ingebouwd kunnen worden. Bij digitale afname van de Quick Scan kan geforceerde invulling botsen met de eventueel toegestane mogelijkheid om af te wijken van de volgorde van de vragenlijst. Het belang van beide zaken dient dan tegen elkaar afgewogen te worden.
 6. Het invullen van het voorblad en de statische factoren door het arrondissementssecretariaat dient heroverwogen te worden. Indien het arrondissementssecretariaat dit doet, moeten deze medewerkers voldoende kennis hebben om alle vragen adequaat in te vullen (met name relevant met betrekking tot de delictcategorie), opdat controle door de reclasseringswerkers niet nodig is en dubbel werk wordt voorkomen. Daarnaast dient er zo min mogelijk tijd te zitten tussen het invullen van het voorblad en de statische factoren, en het moment waarop een afspraak voor afname van de Quick Scan wordt gemaakt. Hiermee wordt voorkomen dat tijd wordt besteed aan het invoeren van gegevens, terwijl uiteindelijk geen Quick Scan afgenomen wordt vanwege het heenzenden/overplaatsen van een verdachte.
 7. Het advies ten aanzien van het afnemen van de RISC (ja/nee) zou in de Quick Scan opgenomen dienen te worden. Dit is ten eerste in het belang van de uniformiteit die het instrument beoogt: bepaalde combinaties van de scores op recidiverisico en responsiviteit zouden automatisch tot een positief dan wel negatief advies over het afnemen van de RISC geprogrammeerd kunnen worden, met daarbij eventueel de gelegenheid om hier gemotiveerd van af te wijken. Het opnemen van het RISC-advies zou ook nodig zijn voor een eventuele derde pilot en voor een valideringsonderzoek van de Quick Scan. Verder kan deze (maar ook een andere) vorm van registratie van de RISC-adviezen inzicht geven in de werkvoorraad, omdat het aantal positieve RISC-adviezen een goede indicator zal zijn voor het daadwerkelijk aantal RISC's dat binnen een bepaalde termijn afgenomen zal gaan worden.
 8. Bij TOM-zittingen zou een ander moment van inzetten van de Quick Scan overwogen dienen te worden. Bij inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit kan de rol van het instrument groter zijn. Indien het huidige afnamemoment gehandhaafd blijft, dan verdient het de aanbeveling na te gaan in hoeverre de officier

van justitie daadwerkelijk gebruik maakt van hetgeen op basis van de Quick Scan aan informatie wordt verkregen. Dit dient vervolgens ook goed duidelijk gemaakt te worden aan de reclasseringswerkers.

Hoofdstuk 1

Aanleiding en doelstelling van het onderzoek

1.1. Inleiding

In de brief *Modernisering sanctietoepassing* die op 16 oktober 2002 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is aangeboden (Kamerstukken II 2002-2003, 28.600 VI, nr. 8), is door de Minister van Justitie onder meer een aantal maatregelen aangekondigd die moeten leiden tot een verbetering van de effectiviteit en de efficiëntie van de strafrechtstoepassing, met het oogmerk de samenleving veiliger te maken. Eén van de maatregelen die de Minister van Justitie in het kader van de doelgerichtheid van bewaring en sanctietoepassing heeft voorgesteld, betreft het introduceren van effectieve interventies voor daarvoor in aanmerking komende gedetineerden.

Om de effectiviteit van sancties in termen van recidivevermindering te vergroten is het beleidsprogramma Terugdringen Recidive (TR) opgezet. Kernelementen van dit programma zijn:

- een stelselmatige, vroegtijdige screening en indicatiestelling volgens een gemeenschappelijke systematiek van het gevangeniswezen en de reclassering;
- uitbreiding van het programma-aanbod aan de hand van criteria voor effectieve interventies, uitmondend in een accreditatiesysteem;
- verbetering van de taakverdeling en samenwerking tussen de reclassering en het gevangeniswezen.

In september 2002 is het programma Terugdringen Recidive (TR) officieel van start gegaan.

1.2. Aanleiding

Om een inschatting te kunnen maken van de kans op herhaald delictgedrag en de geschiktheid van (ex-)gedetineerden voor het volgen van bepaalde gedragsinterventies is door Adviesbureau Van Montfoort, in opdracht van de Stichting Reclassering Nederland, het diagnose-instrument RISC (Recidive Inschattings Schalen) ontwikkeld. Hoewel de RISC nog niet is gevalideerd is het instrument wel gebaseerd op wetenschappelijke inzichten over risicofactoren ('What Works benadering'). De kern van deze 'What Works' benadering is dat een genormeerde en gestandaardiseerde taxatie van het recidiverisico en criminogene factoren noodzakelijk is om interventies doelgericht te kunnen inzetten. Met de RISC wordt op twaalf gebieden informatie verzameld over aspecten die gerelateerd zijn aan delictgedrag in het algemeen. De eerste twee gebieden behandelen

de delictgeschiedenis en de analyse van het huidige delict (statische factoren). De tien andere leefgebieden (huisvesting en wonen, opleiding, werk en leren, inkomen en omgaan met geld, relaties met partner, gezin en familie, relaties met vrienden en kennissen, druggebruik, alcoholgebruik, emotioneel welzijn, denkpatronen, gedrag en vaardigheden en houding) verschaffen informatie over dynamische criminogene factoren. Interventies moeten zich richten op dynamische factoren. Het aanbieden van een interventie moet zo gericht mogelijk gebeuren en zoveel mogelijk rekening houden met motivatie, leerstijl en optimale leeromgeving.

Omdat de afname van de RISC veel tijd vergt en niet alle (ex-)gedetineerden in aanmerking komen voor het volgen van een interventie is de Stichting Reclassering Nederland, in opdracht van de Directie Sanctie- en Preventiebeleid (DSP), in 2003 gestart met de ontwikkeling van de zogenoemde Quick Scan. De Quick Scan is een selectie-instrument dat een belangrijke functie moet vervullen in de eerste fase van het reclasseringsproces. Het instrument dient om op snelle wijze een inschatting te maken van het recidiverisico en van de responsiviteit.

De Quick Scan bestaat uit:

- een beschrijving van een aantal demografische gegevens;
- een risicotaxatie op basis van statische gegevens (de delictgeschiedenis);
- een semi-gestructureerd interview gericht op dynamische risicofactoren;
- een gestructureerd professioneel oordeel over het recidiverisico en de responsiviteit.

De Quick Scan is ontwikkeld in samenwerking met het Trimbosinstituut en het WODC. Een eerste versie van het instrument is in 2004 op drie pilotlocaties (Groningen, Utrecht en Den Haag) getest (De Ruiter & Van Dorsseleer, 2005), waarna op grond van de resultaten van deze testfase het instrument is bijgesteld. Met deze aangepaste concept-Quick Scan is in de periode maart t/m juni 2006 proefgedraaid in de regio's Den Haag en Roermond.

1.3. Doelstelling van het onderzoek

Doelstelling van deze testfase is om de bruikbaarheid van het instrument voor reclasseringswerkers na te gaan en om een beeld te krijgen van de randvoorwaarden waaraan moet worden voldaan voor een adequate landelijke implementatie van de Quick Scan.

Het onderzoek zal antwoord moeten geven op de drie hoofdvragen:

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?

1.4. Leeswijzer

In deze rapportage wordt verslag gedaan van de resultaten van het onderzoek naar de bruikbaarheid van de Quick Scan op de twee pilotlocaties, te weten Den Haag en Roermond, en de randvoorwaarden voor een adequate landelijke invoering. Het

onderzoek is uitgevoerd door IVA Beleidsonderzoek en Advies, verbonden aan de Universiteit van Tilburg.

Na een beschrijving van de onderzoeksvragen en de opzet van het onderzoek (hoofdstuk 2), wordt kort ingegaan op de inhoud van de Quick Scan en de organisatie van de pilots (hoofdstuk 3). De resultaten van het onderzoek naar de bruikbaarheid van de Quick Scan volgens de reclasseringswerkers en andere betrokkenen staan centraal in hoofdstuk 4 en het rapport eindigt met conclusies en aanbevelingen (hoofdstuk 5) gericht op een beoogde landelijke invoering van de Quick Scan.

Hoofdstuk 2

Vraagstelling en onderzoeksopzet

2.1. Vraagstelling

Om te kunnen beoordelen of reclasseringswerkers adequaat kunnen werken met het instrument Quick Scan, opdat uitspraken kunnen worden gedaan over de bruikbaarheid ervan én de randvoorwaarden waaronder die bruikbaarheid – volgens de gebruikers – optimaal is, zal het onderzoek antwoord moeten geven op drie hoofdvragen:

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?

Deze drie centrale onderzoeksvragen kunnen uiteengelegd worden in een tiental deelvragen.

Als onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan voor reclasseringswerkers zijn geformuleerd:

1. In hoeverre is de Quick Scan bruikbaar als informatiebron/hulpmiddel bij het vormen van het oordeel van de reclasseringwerkers over het recidiverisico en de mogelijkheid tot gedragsbeïnvloeding van de cliënt?
2. In hoeverre achten de betrokkenen binnen de reclassering de Quick Scan een goed selectie-instrument om over het al dan niet inzetten van de RiSc te adviseren?
3. In hoeverre vinden de reclasseringswerkers de Quick Scan voldoende gebruiksvriendelijk/afneembaar? Op welke punten is verbetering gewenst?
4. Wat is de afnameduur van de Quick Scan? Welke factoren spelen daarbij een rol?
5. Worden de Quick Scans volledig ingevuld? Zo nee, welke onderdelen niet? Wat is hiervan de reden?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de bruikbaarheid van de Quick Scan bij de doelgroep.

6. Zijn er groepen verdachten waarvoor de Quick Scan niet geschikt/ afneembaar is? Zo ja, wat is daarvan de reden?
7. In hoeverre is het instrument bruikbaar bij ontkennende verdachten?
8. Kunnen – op basis van het onderhavige evaluatieonderzoek – inclusie- c.q. exclusiecriteria benoemd worden voor afname van de Quick Scan?

Onderzoeksvragen met betrekking tot de randvoorwaarden:

9. Aan welke randvoorwaarden (o.a. kennis en vaardigheden van reclasseringswerkers, beschikbare tijd en plaats van afname) moet worden voldaan om de Quick Scan te kunnen afnemen?
10. Hoe ervaren de ketenpartners van de reclassering die (indirect) zijn betrokken bij de proefuitrol de eventuele belasting die voortkomt uit het werken met de Quick Scan door de reclassering?

2.2. Onderzoeksopzet

2.2.1. Operationalisering bruikbaarheid

Het onderzoek dient inzicht te geven in de praktische bruikbaarheid van de Quick Scan voor de reclasseringswerkers. We onderscheiden hierin de inhoudelijke bruikbaarheid en de randvoorwaardelijke bruikbaarheid. Onder de inhoudelijke bruikbaarheid verstaan we hier het kunnen inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en het kunnen adviseren over het afnemen van de RISc. De randvoorwaardelijke bruikbaarheid omvat de gebruiksvriendelijkheid van het instrument, de afnametijd, de doelgroepen, de benodigde kennis en vaardigheden van de reclasseringswerker e.d. Bruikbaarheid in de zin van validiteit en betrouwbaarheid van het instrument vallen buiten de scope van dit onderzoek.

2.2.2. Onderzoeksmethoden

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden is de dataverzameling geconcentreerd op de reclasseringswerkers, hun werkbegeleiders en de arrondissementssecretariaten bij de reclassering. Gelet op het ontwikkelingsstadium waarin de Quick Scan verkeert is vooraf besloten leden van het OM en van de ZM buiten het onderzoek te laten. Ook de politie is niet in het onderzoek betrokken aangezien zowel in Roermond al in Den Haag door de locatie-coördinatoren werd aangegeven dat er voor hen niks is veranderd ten opzichte van de situatie voor de start met de Quick Scan omdat altijd al vroeghulpgesprekken werden gevoerd. Het feit dat dit nu met een nieuw instrument gebeurt heeft geen gevolgen voor de politie. Dit betekent dat er uiteindelijk geen ketenpartners in het onderzoek zijn betrokken, aangezien de arrondissementssecretariaten omdat zij bij de reclassering zijn gevestigd niet als ketenpartner worden beschouwd.

Voor het onderzoek zijn de volgende methoden gebruikt.

1. Kwantitatieve analyse ingevulde Quick Scans + evaluatieformulieren

De reclasseringwerkers van de proeflocaties Den Haag en Roermond zijn ten tijde van de proefuitrol van de Quick Scan gevraagd om direct na elke toepassing van de Quick Scan ook een evaluatieformulier in te vullen, met vragen over de toepassing en de bruikbaarheid van het instrument. Dit formulier maakte gedurende de proefuitrol deel uit van de Quick Scan.

In het evaluatieformulier is gevraagd naar:

- de mate waarin de reclasseringswerker op basis van de Quick Scan het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte in kon schatten en kon adviseren over de afname van de RISC;
- de tijdsduur, nodig voor het afnemen en invullen van de Quick Scan.
- het gemak waarmee de verdachte ingedeeld kon worden in een van de onderscheiden delictcategorieën.

Om het invullen van het evaluatieformulier zo min mogelijk tijd te laten kosten bevatte dit alleen gesloten vragen. Wel is op het formulier de mogelijkheid gegeven voor een toelichting, omdat soms toch de behoefte kan bestaan een aanvulling op aangekruiste antwoorden te geven. In de instructie is aangegeven dat een dergelijke toelichting vooral een casusspecifieke oriëntatie dient te hebben, omdat tijdens later te houden groepsinterviews expliciet aandacht zal worden besteed aan de bredere context van het gebruik en de bruikbaarheid van de Quick Scan.

De gegevens van de ingevulde Quick Scans en de evaluatieformulieren zijn ingevoerd in een SPSS-bestand. Vervolgens zijn, naar locatie, analyses gedaan van de volledigheid van invulling van de verschillende vragen uit de Quick Scan. Verder zijn de afnameduur en de evaluatievragen geanalyseerd.

De ingevoerde Quick Scans zijn op twee momenten geanalyseerd. Medio juni, toen een kleine 100 formulieren waren ingevuld, is een eerste analyse gedaan waarvan de bevindingen input vormden voor de groepsinterviews. In juli, na afsluiting van de testfase, zijn uitgebreidere analyses gedaan ten behoeve van het eindrapport.

2. Telefonische interviews met arrondissementssecretarissen en werkbegeleiders

In de tweede helft van juni, toen al enige ervaring was opgedaan met het werken met de Quick Scan, zijn in beide regio's korte telefonische interviews gehouden met werkbegeleiders en arrondissementssecretarissen.

In de telefonische interviews is vooral ingegaan op de belasting die zij ervaren als gevolg van het werken met de Quick Scan door de reclassering. Bij de arrondissementssecretarissen gaat het vooral om het verzamelen en aanleveren van de justitiële documentatie ('strafblad') en het al zoveel mogelijk invullen van het voorblad van de Quick Scan.

In de telefonische interviews met de werkbegeleiders is enerzijds ingegaan op de belasting die deze zelf ondervinden van het werken met Quick Scan en anderzijds op de indruk die zij hebben van de bruikbaarheid van het instrument voor de reclasseringswerkers die zij begeleiden.

3. Groepsinterviews met reclasseringswerkers

Aan het eind van de testfase (eind juni) is zowel in Roermond als in Den Haag een groepsinterview gehouden met de reclasseringswerkers. Bij de bijeenkomst in Den Haag waren 6 van de 8 reclasseringswerkers van de drie RO's aanwezig die ervaring hebben opgedaan met het afnemen van meerdere Quick Scans. Onder hen was ook een werkbegeleider die zelf ook Quick Scans heeft afgenomen. Deze verving twee collega's die verhinderd waren. In Roermond hebben 7 van de 9 reclasseringswerkers

deelgenomen aan het groeps gesprek. Ook de lokale pilotcoördinator was bij het gesprek aanwezig. Met de twee van de vier reclasseringswerkers die niet bij het gesprek aanwezig konden zijn is op een later tijdstip een telefonisch interview gehouden (de overige twee waren gedurende langere periode niet beschikbaar voor een telefonisch interview) met een reclasseringswerker. Op een later tijdstip is ook nog een telefonisch interview gehouden.

Tijdens de groepsinterviews is ingegaan op:

- De bevindingen uit de analyse van de evaluatieformulieren: herkent men zich hierin? Welke nuancering en toelichting hoort hierbij?
- De bruikbaarheid van de Quick Scan: worden de juiste vragen gesteld, worden te veel of te weinig vragen gesteld? Zijn formuleringen eenduidig? Welke vragen ontbreken, welke zijn overbodig of conditioneel overbodig? Levert het toedelen naar delictcategorieën problemen op?
- De doelgroepen waarvoor de Quick Scan gebruikt kan worden.
- De randvoorwaarden: wat is nodig om de Quick Scan goed te kunnen gebruiken? Hierbij gaat het om kennis en vaardigheden, aangeleverde informatie door ketenpartners, tijd, locatie, de inpassing van het de Quick Scan in het reguliere werkproces gesprek e.d..

Hoofdstuk 3

Inhoud Quick Scan en opzet proefuitrol

3.1. Inleiding

De eerste versie van het instrument Quick Scan is door de Stichting Reclassering Nederland (SRN) ontwikkeld in samenwerking met Adviesbureau Van Montfoort en het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum van het Ministerie van Justitie (WODC). De tweede versie is ontwikkeld door het Trimbos Instituut. Daarnaast is samengewerkt met de overige reclasseringsorganisaties (Leger der Heils en Verslavingsreclassering). Bij de ontwikkeling van de Quick Scan is zoveel mogelijk aangesloten bij de RISc.

Het doel van de Quick Scan is om reeds in de eerste fase van het strafrechtsproces een snelle inschatting te maken van het recidiverisico en de responsiviteit van de verdachte en op basis hiervan te adviseren de RM te adviseren over het als dan niet inzetten van vervolgactiviteiten binnen de reclassering (en met name het afnemen van de RISc).

Een goede toepassing en scoring van de Quick Scan vereist professionele deskundigheid. Gebruikers dienen te beschikken over expertise in het uitvoeren van individuele risicotaxaties, bekend te zijn met recente wetenschappelijke kennis over delictgedrag en het voorspellen daarvan, en ervaring te hebben met het werken met delictplegers die met justitie in aanraking komen.

Op basis van het eindoordeel formuleert de reclasseringswerker een advies aan OM/ZM met de belangrijkste bevindingen op het gebied van het recidiverisico en de responsiviteit. De Quick Scan leidt echter niet tot uitspraken over de in te zetten gedragsinterventies zelf. Dat gebeurt op basis van de uitkomsten van het diagnostisch instrument RISc.

3.2. Inhoud Quick Scan

De Quick Scan bestaat uit:

- een beschrijving van een aantal demografische gegevens;
- een risicotaxatie op basis van statische gegevens (delictgeschiedenis);
- een semi-gestructureerde interview gericht op dynamische risicofactoren;
- een gestructureerd professioneel oordeel.

De Quick Scan opent met een voorblad waarop een aantal demografische (naam, leeftijd, geslacht, spreektaal, geboorteland, geboorteland ouders, woon- en verblijfplaats, dagbesteding) en justitiële gegevens (CVS-nummer, parketnummer, datum voorgeleiding) dient te worden ingevuld. Verder moet de afnemer van de Quick Scan zijn naam, functie, regio en datum van afname invullen, alsook de naam en functie van de persoon op wiens verzoek de afname plaatsvindt. Ten slotte dienen het delict en de delictgeschiedenis (aantal strafzaken wegens misdrijven en jaartal eerste strafzaak) van de betrokkene vermeld te worden, welke opgevraagd kunnen worden uit het Centraal Justitieel Documentatieregister (CJD).

Op basis van de gegevens van de variabelen sekse, geboorteland, geboortjaar, delictcategorie en de delictgeschiedenis van de betrokkene wordt door het programma automatisch⁵ het statische recidiverisico berekend. Dit geeft het risico weer op het moment dat bij de verdachte de Quick Scan wordt afgenomen. Er wordt een onderscheid gemaakt in drie risicocategorieën: laag, matig en hoog.

In de Quick Scan wordt vervolgens ingegaan op *Algemene* dynamische factoren en *Specifieke* factoren. Algemene dynamische factoren bestaan uit de factoren 'zelfinzicht', 'middelengebruik (alcohol- en/of drugsgebruik)', 'financiële situatie' en 'houding ten opzichte van begeleiding/ behandeling'. Deze vragen gelden voor alle delicttypen. De items zelfinzicht en houding richten zich over het algemeen op de mogelijkheden voor begeleiding/ behandeling. Specifieke factoren gelden alleen voor een bepaald type delict. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt naar 'algemeen geweld', 'relationeel geweld' en 'seksueel geweld'.

Daarnaast is er nog ruimte om andere overwegingen op het vlak van werk, relaties, leefsituatie, psychische- en persoonlijkheidstoornissen die nog niet aan de orde zijn gesteld te vermelden en een algemene indruk van de cliënt weer te geven.

Het gestructureerd professioneel oordeel is de resultante van de som van de resultaten op de statische en dynamische risicofactoren.

De reclasseringswerker beoordeelt uiteindelijk of het totale recidiverisico laag, matig of hoog is op basis van het 'totale resultaat', de 'overige overwegingen' en de 'algemene indruk'. Daarbij zal de reclasseringswerker ook aandacht moeten besteden aan de indrukken die verkregen zijn gedurende het semi-gestructureerde interview en de toelichting die bij iedere risicofactor gegeven is. In gevallen waarin het eindoordeel over het recidiverisico als matig of hoog wordt ingeschat, dient de reclasseringswerker aan te geven wat zijn/haar oordeel is betreffende de ontvankelijkheid van de verdachte voor gedragsinterventie. Dit oordeel dient voornamelijk gebaseerd te zijn op de scores op de algemene dynamische risicofactoren 'zelfinzicht' en 'houding ten opzichte van begeleiding/behandeling'. Deze twee risicofactoren spelen op twee manieren mee in de totstandkoming van het eindoordeel. Enerzijds wegen zij mee in de bepaling van het recidiverisico en anderzijds dragen zij bij aan het inschatten van de ontvankelijkheid voor gedragsinterventies en/of begeleiding door reclassering. Ten behoeve van deze proefuitrol is aan de Quick Scan ook een evaluatieformulier met vragen over de toepassing, de bruikbaarheid van het instrument en de afnameduur toegevoegd.

⁵ De bepaling van de statische risicoscore is ontwikkeld door het WODC (Wartna, Tollenaar en Blom, 2005).

3.3. Opzet proefuitrol

Besloten is om de bruikbaarheid van de bijgestelde Quick Scan te testen op twee locaties: Den Haag en Roermond. Den Haag was ook betrokken bij de eerste pilot. Naast Den Haag als stedelijke agglomeratie is gezocht naar een tegenhanger. Regio Limburg heeft het arrondissement Roermond naar voren geschoven omdat het een uitgestrekt gebied is met verstedelijkte kernen en plattelandsgemeenten. Zowel in Roermond als in Den Haag is een coördinator aangesteld, die tot taak heeft de proefuitrol in de eigen regio aan te sturen en als aanspreekpunt te fungeren voor alle lokale betrokken partijen en naar de landelijke projectleider Quick Scan vanuit de SRN. Vanaf half juli 2005 tot en met december 2005 hebben de voorbereidingen voor de proefuitrol plaatsgevonden. De proefuitrol duurde van maart 2006 tot eind juni 2006. Door het Opdrachtgeversoverleg Reclassering (OGR) is besloten om de Quick Scan in te zetten bij alle instroommomenten van justitiabelen bij de reclassering (bij ieder eerste (hernieuwde) reclasseringscontact). In deze testfase is de toepassing beperkt tot twee groepen verdachten.

- verdachten die in verzekering zijn gesteld (en eventueel in bewaring) waarbij de reclassering vroeghulp uitvoert.
- verdachten waarvoor het OM een taakstraf overweegt (TOM-zittingen).

In Roermond wordt gewerkt met een justitiepunt. Hier worden de zaken bij binnenkomst besproken met leden van OM, politie en RO's. Daar vindt de toedeling van zaken plaats en voert iedere organisatie vervolgens zijn werkzaamheden uit. De reclasseringsorganisaties bieden vroeghulp en brengen advies uit (vroeghulpinterventie of een advies voor een TOM-zitting). De reclassering Roermond heeft een zeer groot werkgebied dat loopt van Mook tot Susteren. Het werkgebied is opgedeeld in drie regio's: noord, midden en zuid.

In Den Haag wordt de proefuitrol in drie verschillende situaties uitgevoerd: Tijdens de uitvoering van de vroeghulp (politiebureau), bij de voorgeleiding aan de rechter commissaris (Paleis van Justitie) en bij TOM-afdoeningen (ten behoeve van de officier van justitie).

De reclasseringswerkers die zijn betrokken in de proefuitrol zijn zeer ervaren. Ze hebben allemaal de tweedaagse training in risicotaxatie met de Quick Scan gevolgd. Het streven was dat in de eerste twee maanden (maart en april) per regio 45 Quick Scans zouden worden afgenomen, en in de tweede fase, mei en juni, per regio minimaal 75. Daarmee was in totaal een afname gepland van 240 Quick Scans.

3.4. Opmerkingen vooraf bij de verzamelde gegevens

3.4.1. Deelnemers en afvallers

Het aantal afgenomen Quick Scans is uiteindelijk lager dan de beoogde 240. Met name in Roermond is het gewenste aantal van 120 Quick Scan niet gehaald. Belangrijke oorzaken hiervoor waren ten eerste de verbouwing van het politiebureau Venlo in de testfase, waardoor verdachten maar kort vast gehouden worden en vaak al waren

heengezonden op het moment dat een Quick Scan afgenomen kon worden. Daarnaast zijn in deze periode enkele grote opsporingsteams in de regio geformeerd, waardoor veel rechercheurs niet beschikbaar waren voor het opsporen en aanhouden van verdachten waarbij afname van de Quick Scan geïndiceerd is. De belangrijkste reden waarom het beoogde aantal in Den Haag niet is gehaald, is dat het afnemen van de Quick Scan op de verschillende locaties (politiebureau, servicepunt van het paleis van Justitie en bij de TOM-zittingen) organisatorisch meer tijd kostte dan vooraf was voorzien en dan er beschikbaar was.

In tabel 1 zijn de feitelijk aantallen afgenomen en afgevallen (niet afgenomen bij verdachte die daar wel in aanmerking voor kwamen) Quick Scans in de perioden maart-april en mei-juni voor de beide pilotlocaties weergegeven.

Tabel 1. *Afgenomen en afgevallen Quick Scans per locatie in de perioden maart-april en mei-juni*

	Den Haag	Roermond	Totaal
<i>maart-april</i>			
Volledige Quick Scan	33	15	48
Afvaller	4	19	23
<i>Totaal maart-april</i>	37	34	71
<i>mei-juni</i>			
Volledige Quick Scan	52	39	91
Afvaller	12	77	89
<i>Totaal mei-juni</i>	64	116	180
<i>maart-juni</i>			
Volledige Quick Scan	85	54	139
Afvaller	16	96	112
<i>Totaal</i>	101	150	251

In de periode maart-april is, zowel in Den Haag als in Roermond, het geplande aantal afnames niet gerealiseerd. Over de gehele proefperiode gezien was wel het geplande aantal casussen van minimaal 240 verdachten beschikbaar (totaal 251) maar bij slechts 139 van de in totaal 251 kon de Quick Scan (55%) daadwerkelijk worden afgenomen (In Den Haag 85 QS (84%) en in Roermond 54 QS (36%)). Het grote verschil in aantal afvallers tussen Den Haag en Roermond is grotendeels een schijnverschil, ontstaan door een verschil in werkwijze. Een verdachte wordt als afvaller geclassificeerd als er wel een voorblad en statische gegevens zijn ingevuld van de iemand, maar er uiteindelijk geen Quick Scan is afgenomen. In Roermond vult het arrondissementssecretariaat het voorblad van de Quick Scan in zodra een melding binnenkomt dat er een verdachte is opgepakt. Elke verdachte die vanaf dat moment wordt heengezonden is afvaller. In Den Haag vullen de reclasseringswerkers zelf het voorblad en de statische factoren in. Dit doen zij pas op het moment dat ze een afspraak hebben gemaakt om de Quick Scan af te gaan nemen. Alle verdachten die zijn heengezonden tussen het moment van melding aan de reclassering en het moment waarop de reclasseringswerker belt om een afspraak te maken voor het afnemen van de Quick Scan, zijn in Den Haag daarom geen afvaller, in tegenstelling tot in Roermond.

In 81% van de gevallen is de Quick Scan afgenomen in het kader van een vroeghulpgesprek. In Roermond (94%) is dat duidelijk vaker het geval dan in Den Haag (73%). In Roermond zijn alle Quick Scans op papier afgenomen en zijn de antwoorden achteraf digitaal ingevoerd. In Den Haag is in 12% van de gevallen de Quick Scan per

computer afgenomen. In al deze gevallen was de Quick Scan afgenomen in het kader van een TOM-zitting.

Gemiddeld genomen hebben de reclasseringswerkers in Roermond 6 volledige Quick Scans afgenomen tegenover bijna 11 per reclasseringswerker in Den Haag. Het aantal afgenomen Quick Scans varieert in Den Haag van 3 tot 20 per medewerker en in Roermond van 1 tot 14.

In totaal 112 Quick Scans (16 in Den Haag en 96 in Roermond), hebben om diverse redenen geen doorgang gevonden. In 97% van die gevallen zou de afname plaatsgevonden moeten hebben in het kader van een vroeghulpgesprek. De redenen waarom deze Quick Scans geen doorgang hebben gevonden⁶ zijn in tabel 2 weergegeven. De heenzendingen (2 in Den Haag en 62 in Roermond) zijn vanwege de onvergelykbaarheid op dit punt van beide locaties buiten de tabel gelaten.

Tabel 2. Redenen (excl. heenzending) geen afname⁷ Quick Scan naar pilotlocatie

	Den Haag	Roermond	Totaal
Dader/verdachte weigert medewerking	36%	38%	38%
Dader/verdachte reeds bekend bij RC	0%	18%	13%
Dader/verdachte spreekt geen Nederlands	7%	9%	8%
Geen uitsluitend CJD	7%	0%	2%
Dader/verdachte overgeplaatst naar HvB	0%	21%	15%
Gebrek aan tijd voor afname Quick Scan	21%	3%	8%
Dader/verdachte op transport	0%	15%	10%
Dader/verdachte wordt uitgezet	6%	3%	4%
Overige redenen	13%	6%	8%
(N=)	14	34	48
Heenzendingen	2	62	64

Wanneer heenzendingen buiten beschouwing worden gelaten is zowel in Den Haag als Roermond bij ruim een op de drie afvallers het weigeren van medewerking de reden hiervoor. In Roermond zijn daarnaast overplaatsing of het op transport zijn van de verdachte, of het reeds bekend zijn van de verdachte bij de rechter commissaris regelmatig voorkomende redenen voor het niet afnemen van de Quick Scan. Deze redenen komen in Den Haag niet voor; daar wordt tijdgebrek relatief vaak genoemd.

Om na te gaan of de groep afvallers een selectieve groep is die dus door het ontbreken ervan een specifieke vertekening in de ervaren praktische bruikbaarheid teweegbrengt, is deze op een aantal demografische en delictkenmerken vergeleken met de groep bij wie wel een Quick Scan is afgenomen. De afvallers zijn daarbij onderscheiden in heengezonden verdachten en overige afvallers. De heengezonden groep is weliswaar niet evenwichtig samengesteld naar pilotlocatie vanwege de verschillen in de werkwijze, maar kan wel dienen om een beeld te krijgen van verschillen in achtergrondkenmerken. In tabel 3 zijn de resultaten van deze vergelijking weergegeven.

⁶ In 2 gevallen is onbekend om welke reden de Quick Scan geen doorgang heeft gevonden.

⁷ De percentages sommeren tot meer dan 100% vanwege het noemen van meerdere redenen.

Tabel 3. *Kenmerken afvallers en deelnemers Quick Scan*

	Deelnemers	Afvallers		Totaal
		niet heengezonden	heengezonden	
Geslacht				
Man	91%			
Vrouw	9%	92%	91%	91%
		8%	9%	9%
Leeftijd				
Gemiddelde leeftijd (in jaren)	32.0	34.1	31.7	32.3
Geboorteland				
Nederland	73%*	50%*	71%	68%
Antillen/Aruba/Suriname	12%*	7%	2%*	8%
Turkije/Marokko	9%*	26%*	13%	13%
overig westers	1%	7%	10%	4%
overig niet westers	6%	11%	5%	7%
Aantal strafzaken				
0 zaken	14%	20%	22%	17%
1 zaak	14%	4%	18%	13%
2-5 zaken	27%	17%	35%	27%
6-10 zaken	13%	15%	14%	14%
11-20 zaken	14%	20%	6%	13%
21 zaken of meer	18%	24%	5%	16%
Delictcategorie dynamisch				
Algemeen geweld	31%	30%	30%	30%
Relationeel geweld	12%	9%	6%	10%
Seksueel geweld	7%	0%	0%	4%
Overige delicten	50%*	62%	66%*	56%
Statisch risico				
Laag	20%*	32%	52%*	31%
Matig	38%	26%	29%	33%
Hoog	42%*	43%	19%*	36%

* $p < 0,05$

De niet-heengezonden afvallers verschillen alleen qua geboorteland van de deelnemers aan de Quick Scan: onder de afvallers zijn met name veel meer in Turkije of Marokko geboren verdachten.

De heengezonden afvallers verschillen op meer punten van de deelnemers.

Heengezonden verdachten zijn minder vaak geboren in Suriname, Aruba en de Antillen dan deelnemers. Daarnaast hebben ze vaker een lager statisch recidive-risico dan deelnemers en worden minder vaak verdacht van relationeel geweld of seksueel geweld dan verdachten waarbij de Quick Scan wel is afgenomen.

Op grond van deze verschillen kan vastgesteld worden dat de verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen relatief vaak de verdachten van de ernstigere delicten zijn met een hoger statisch recidiverisico. Dit zijn de verdachten voor wie de Quick Scan en de RISc met name bedoeld zijn. De spreiding van de verdachten waarbij de Quick Scan is afgenomen over de verschillende delicten, de ernst van de delicten en een aantal andere achtergrondkenmerken is daarnaast dusdanig groot dat er, gegeven een veronderstelde samenhang met de bruikbaarheid van de Quick Scan, een grote diversiteit aan ervaringen met betrekking tot de bruikbaarheid in deze pilot is opgedaan.

3.4.2. Verschillen tussen de onderzochte pilot-locaties

Alvorens over te gaan tot de presentatie van de resultaten is het van belang erop te wijzen dat er tussen de twee pilotlocaties verschillen blijken te bestaan in de visie op de functie van de Quick Scan. Anders dan in Den Haag zagen de meeste reclasseringswerkers in Roermond de Quick Scan niet als een hulpmiddel bij het opstellen van een advies aan de RM over de gewenste strafvordering, maar meer als een instrument dat het totale vroeghulpgesprek moet stroomlijnen. Het ligt in de rede te veronderstellen dat van invloed is op hun evaluatie van het de meerwaarde van het instrument.

Verder vond een aantal reclasseringswerkers in Roermond dat zij eigenlijk te weinig Quick Scans hebben uitgevoerd om al een gefundeerd oordeel te kunnen geven over het nut en de bruikbaarheid van het instrument. Van de negen reclasseringswerkers in Roermond hebben er vier hooguit drie Quick Scans afgenomen. In Den Haag geldt dit slechts voor twee van de acht reclasseringswerkers.

Een ander, reeds genoemd verschilpunt tussen Roermond en Den Haag betreft de rol van de arrondissementssecretariaten. Zowel in Den Haag als in Roermond verzamelen deze op basis van het CJD en uit andere bronnen de informatie die nodig is voor het invullen van het voorblad en de statische gegevens. In Den Haag verwerken de reclasseringswerkers deze informatie vervolgens zelf in de Quick Scan, terwijl in Roermond de arrondissementssecretarissen deze gegevens alvast invullen. De reclasseringswerker die de Quick Scan afneemt controleert vervolgens de gegevens van het voorblad en de statische gegevens op basis van kopieën van de CJD-gegevens.

Waar relevant zullen bovengenoemde verschillen aan de orde komen in de presentatie van de resultaten.

Hoofdstuk 4

Resultaten bruikbaarheidstoets

4.1. Inleiding

In dit hoofdstuk worden de uitkomsten van de analyses van de Quick Scans, de evaluatieformulieren en gesprekken gepresenteerd.

Eerst zullen we ingaan op mate waarin de Quick Scan in de praktijk volledig wordt ingevuld (4.2). Vervolgens wordt het algemene oordeel over de bruikbaarheid van de Quick Scan voor reclasseringswerkers beschreven (4.3), gevolgd door de afnameduur (4.4) en de vraag voor welke doelgroep(en) verdachten het instrument in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar is (4.5). Besloten wordt met de randvoorwaarden waaraan volgens de reclasseringswerkers voldaan moet zijn om de Quick Scan landelijk te implementeren (4.6).

4.2. De volledigheid van invulling van de Quick Scans

Voor de bruikbaarheid van de Quick Scan is het van belang dat deze op een uniforme manier worden afgenomen en dat alle vragen worden ingevuld. Daarom is voor alle Quick Scans (afvallers en deelnemers) nagegaan of als een minimum de vragen van het voorblad en de statische factoren volledig zijn ingevuld. De volledigheid van invulling van de overige onderdelen (dynamische factoren) is alleen relevant voor de groep waarbij de Quick Scan ook daadwerkelijk kon worden afgenomen.

4.2.1. Voorblad en statische gegevens

Zowel in Den Haag als in Roermond is het voorblad, met uitzondering van de gegevens over de huidige verblijfplaats en de spreektaal, bij alle Quick Scans nagenoeg volledig ingevuld (zie tabel 4).

Bij 9% van de Quick Scans ontbreekt de informatie over de huidige verblijfplaats van de dader/verdachte. Met name in Den Haag is deze informatie vaak niet ingevuld. In alle gevallen betreft dit Quick Scans die in het kader van een vroeghulpgesprek zijn afgenomen.

In 4% van de gevallen is de spreektaal niet bekend. Met name in Roermond is dat het geval. Wat de volledigheid van de gegevens van het voorblad betreft onderscheiden de Quick Scans van de afvallers zich niet van die van de deelnemers.

De informatie over de statische factoren is bij de afvallers vaker onvolledig dan bij de afgenomen Quick Scans. Vergelijking tussen de twee pilotlocaties laat zien dat de gegevens over dit onderdeel in Roermond vaker ontbreken dan in Den Haag. Dit geldt met name voor het geboorteland van de ouders en het jaar waarin de eerste strafzaak tegen de dader/verdachte heeft plaatsgevonden⁸.

Tabel 4. *Percentage ontbrekende gegevens voorblad en statische factoren afvallers en deelnemers, naar pilotlocatie*

	Den Haag		Roermond		Totaal	
	Afvallers	Deelnemers	Afvallers	Deelnemers	Afvallers	Deelnemers
Voorblad						
CVS-nummer	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Geboortedatum	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Leeftijd	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Geslacht	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Spreektaal	0%	4%	7%	6%	6%	4%
Huidig verblijf	19%	14%	7%	2%	9%	9%
Naam reclasseringswerker	6%	0%	0%	2%	1%	1%
Regio	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Datum afname	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Statische factoren						
Geboorteland	0%	0%	4%	0%	4%	0%
Geboorteland vader	0%	5%	100%	33%	86%	16%
Geboorteland moeder	0%	4%	100%	35%	86%	16%
Aantal strafzaken wegens misdrijven	6%	0%	2%	0%	3%	0%
Jaartal eerste strafzaak	6%	0%	24%	20%	21%	8%
Delictcategorie StatRec	0%	1%	0%	2%	0%	1%
Statische risicoscore	0%	0%	2%	0%	2%	0%
Delictcategorie dynamische factoren	6%	0%	3%	0%	4%	0%
N=	16	85	96	54	112	139

Volgens reclasseringswerkers is het bij *first-offenders* vaak niet mogelijk om alle vragen vooraf te beantwoorden omdat doorgaans niet alle informatie beschikbaar is in het CJD (in CVS komen first offenders per definitie nog niet voor). Dit register bevat doorgaans geen informatie over de spreektaal, het geboorteland van de ouders en het huidige verblijf. Omdat er in vrijwel alle gevallen ook geen pv beschikbaar is mist men ook de informatie waar de cliënt nu precies van verdacht wordt. Deze zaken worden pas duidelijk in het gesprek met de dader/verdachte zelf, maar worden achteraf niet meer toegevoegd. Overigens zeggen de reclasseringswerkers in Roermond wel de ingevoerde informatie met betrekking tot de delictcategorie te controleren (en indien nodig te corrigeren), omdat deze naar hun oordeel vaak niet correct wordt ingevuld.

4.2.2. Algemeen dynamische factoren

De vragen die in het kader van de algemeen dynamische factoren dienen te worden gesteld zijn bij de in Den Haag afgenomen Quick Scans vaker niet beantwoord dan in Roermond. Het percentage ontbrekende gegevens in Den Haag varieert van 0% tot 60% tegenover 2% tot 26% in Roermond.

⁸ Daarnaast was in Den Haag bij 6% en in Roermond bij 10% van de Quick Scans ingeval van een first-offender het jaar 2006 niet ingevuld.

Tabel 5. *Percentage ontbrekende gegevens algemeen dynamische factoren, naar pilotlocatie*

	Den Haag	Roermond	Totaal
Zelfinzicht			
Onterecht opgepakt	2%	2%	2%
Oneerlijk behandeld	19%	7%	14%
Erg zijn delict	18%	13%	16%
Denken aan slachtoffers delict	31%	17%	25%
Iemand gewond of benadeeld	17%	19%	17%
Type verdachte	1%	4%	2%
Aanwijzingen gebrek aan zelfinzicht	5%	4%	4%
Alcoholgebruik			
Hoe vaak alcoholgebruik	6%	11%	8%
Hoeveel drankjes gemiddeld ⁹	17%	14%	16%
Gevoel minder drinken*	13%	6%	10%
Irritatie commentaar alcoholgebruik*	20%	6%	15%
Niet normale werk kunnen doen*	24%	6%	17%
Onder invloed van alcohol bij delict*	9%	6%	8%
Drugsgebruik			
Hoe vaak drugsgebruik	15%	22%	18%
Gevoel minder gebruik drugs*	0%	13%	5%
Irritatie commentaar drugsgebruik*	42%	20%	34%
Onder invloed van drugs bij delict*	19%	13%	17%
Aanwijzingen problemen middelengebruik	19%	15%	17%
Financiële situatie			
Financiële problemen	11%	13%	12%
Schulden	17%	17%	17%
Bankrekening openen/lening sluiten	26%	13%	21%
Vaste baan	9%	6%	8%
Niet rond komen door verslavingen	21%	7%	16%
Aanwijzingen financiële problemen	9%	4%	7%
Houding t.o.v. begeleiding			
Begeleiding/behandeling in verleden	5%	6%	5%
Ervaring met begeleiding ¹⁰	5%	17%	10%
Voortijdige afbreking begeleiding*	5%	10%	7%
Houding tegenover hulp	12%	19%	14%
Oordeel partner/anderen over hulp	60%	26%	47%
Aanwijzingen negatieve houding	5%	4%	4%
N=	85	54	139

Bij het onderdeel 'Zelfinzicht' ontbreken met name vaak gegevens over het zich bezorgd voelen over de slachtoffers van het delict (25%), de gevolgen voor de slachtoffers (17%), het eigen oordeel over het delict (16%) en de behandeling door justitie of politie (14%). Informatie over het type verdachte is in de meeste gevallen echter wel aanwezig. Wat het onderdeel 'Alcoholgebruik' betreft ontbreekt nogal eens informatie over hoe vaak men het normale werk niet kon uitvoeren vanwege het alcoholgebruik (17%), de hoeveelheid alcohol die gemiddeld dagelijks gebruikt wordt (16%) en de mogelijke irritatie vanwege commentaar van anderen op het alcoholgebruik (15%).

Ook de vragen met betrekking tot het drugsgebruik zijn vaak niet beantwoord. Zo is in 18% van de gevallen niet aangegeven hoe vaak de dader/verdachte drugs gebruikt. Daarnaast ontbreekt vaak informatie over de mogelijke irritatie vanwege commentaar van anderen op het drugsgebruik (34%), of men onder invloed van drugs was bij het plegen

⁹ De met * aangegeven vragen hebben alleen betrekking op personen die wel eens alcohol c.q. drugs gebruiken.

¹⁰ De met * aangegeven vragen in dit blok hebben alleen betrekking op personen die in het verleden enigerlei vorm van begeleiding/behandeling hebben gehad.

van het delict (17%) en of er aanwijzingen zijn dat de verdachte problemen heeft met middelengebruik (17%).

Bij het onderdeel 'Financiële situatie' ontbreken met name vaak gegevens over de kredietwaardigheid (21%), het hebben van schulden (17%) en het niet rond kunnen komen vanwege mogelijke verslavingen (16%). Ook de vragen over de 'Houding t.o.v. begeleiding/behandeling' zijn vaak niet ingevuld. Met name ontbreekt het daarbij vaak aan gegevens over het oordeel van de partner of andere belangrijke personen over het zoeken en krijgen van hulp (47%) en over de houding van de verdachte tegenover hulp bij problemen om nieuwe delicten te voorkomen (14%).

Nadere beschouwing van de gegevens laat zien dat bij ontkennende verdachten de volledigheid van de gegevens niet afwijkt van die bij (deels) bekende verdachten, met uitzondering van de vragen over het zich verantwoordelijk voelen voor de gevolgen voor de slachtoffers van het delict.

Verder blijkt dat in de bij de vroeghulpgesprekken afgenomen Quick Scans aanzienlijk vaker gegevens ontbreken dan bij de Quick Scans die afgenomen zijn ten behoeve van een TOM-zitting. Omdat de meeste Quick Scans op papier worden afgenomen en de antwoorden pas achteraf digitaal worden ingevoerd is het onduidelijk of de vragen waarbij vaak de antwoorden ontbreken, in het gesprek niet zijn gesteld of dat deze wel aan de orde zijn gekomen maar dat antwoorden achteraf niet zijn ingevoerd. Uit de gesprekken met de reclasseringswerkers is wel duidelijk naar voren gekomen dat de Quick Scan, met name in Den Haag, vaak als leidraad wordt gehanteerd bij het gesprek, waarbij men soms afwijkt van de volgorde van de vragen. Dit kan ertoe leiden dat bepaalde vragen niet worden gesteld. Bij de TOM-zittingen is de beschikbare tijd voor de afname van de Quick Scan erg beperkt en houdt men zich mogelijk meer aan de vragenvolgorde. Daarnaast is het weliswaar zo dat de Quick Scans bij TOM-zittingen vollediger worden ingevuld, niet vaststaat echter of de (inhoudelijke) kwaliteit van de invulling even goed is als van de Quick Scans die in een vroeghulpgesprek worden afgenomen. De Quick Scans in het kader van een TOM-zitting worden afgenomen op een moment nadat al is vastgesteld dat er een transactie volgt. De Quick Scan is dan in zoverre nog zinvol dat de keuze voor een werkstraf (niet gericht op gedragsbeïnvloeding) dan wel een leerstraf (gericht op gedragsbeïnvloeding) nog niet gemaakt is, en deze keuze mede bepaald kan worden door de responsiviteitsscore in de Quick Scan. De reclasseringswerkers waren echter van mening dat de uitkomst van de Quick Scan er weinig meer toe doet op het moment dat zij in de testfase de Quick Scan afnamen. Dit beperkte ervaren nut en de beperkte afnametijd kunnen ertoe geleid hebben dat de reclasseringswerkers bij de afname van de Quick Scan voorafgaand aan een TOM-zitting met kwalitatief minder goede informatie genoegen namen.

4.2.3. Specifiek dynamische factoren en eindoordeel

In de Quick Scan worden vier delictcategorieën onderscheiden, te weten Algemeen geweld, Relationeel geweld, Seksueel geweld en Overige delicten. Alleen voor de eerste drie categorieën wordt in de Quick Scan een aantal specifieke risicofactoren aan de orde gesteld. Voor de categorie Overige delicten zijn geen specifieke factoren opgenomen. Bij de delictcategorie 'Algemeen geweld' hebben de specifieke risicofactoren betrekking op de aard van het sociale netwerk (al dan niet crimineel), bij 'Relationeel geweld' op de

kwaliteit van de relatie met de partner en bij 'Seksueel geweld' op het recidiverisico van seksueel geweld. De reclasseringswerker dient aan het eind van de Quick Scan op basis van het statisch risico, de dynamische risicofactoren, overige overwegingen en de algemene indruk een eindoordeel te bepalen over het recidiverisico. Ook dient aangegeven te worden in welke mate de verdachte ontvankelijk wordt geacht voor een gedragsinterventie. Dit oordeel wordt voornamelijk gebaseerd op de scores op de algemene dynamische risicofactoren 'Zelfinzicht' en 'Houding t.o.v. begeleiding/behandeling'.

In tabel 6 zijn de percentages ontbrekende antwoorden op deze specifieke dynamische factoren en het eindoordeel weergegeven.

Tabel 6. *Percentage ontbrekende gegevens specifiek dynamische factoren en eindoordeel, naar pilotlocatie*

	Den Haag	Roermond	Totaal
Sociaal netwerk (algemeen geweld)			
Goede vrienden	5%	10%	7%
Vrienden/kennissen/familie met problemen met justitie	0%	14%	7%
Kennen van personen in criminaliteit	0%	5%	2%
Vrijtijdsbesteding	23%	29%	26%
Aanwijzingen negatief sociaal netwerk	0%	14%	7%
N=	22	21	43
Relationele problemen (Relationeel geweld)			
Hebben partner/ kinderen	10%	14%	12%
Relatie partner/ kinderen	20%	29%	24%
Eerder gebruik geweld tegen partner/kinderen	20%	0%	12%
Denken over echtscheiding, uit elkaar gaan	40%	14%	30%
Aanwijzingen niet in staat zijn tot stabiele relatie	10%	0%	6%
N=	10	7	17
Recidiverisico Seksueel geweld (Seksueel geweld)			
Eerdere arrestaties seksueel geweld	0%	0%	0%
Eerdere veroordelingen seksueel geweld	0%	0%	0%
Statisch risico seksuele recidive	0%	0%	0%
Slachtoffer vreemde	0%	0%	0%
Slachtoffer man	0%	0%	0%
N=	7	3	10
Eindoordeel			
Eindconclusie risicotaxatie	14%	33%	22%
Eindconclusie responsiviteit begeleiding/behandeling	28%	44%	35%
N=	85	54	139

Uit de tabel valt af te lezen dat alle deelvragen over het recidiverisico op seksueel geweld volledig zijn ingevuld.

Wat het sociaal netwerk betreft zijn de gegevens in Den Haag vaker ingevuld dan in Roermond. Bij ongeveer een kwart van de Quick Scans ontbreekt informatie over de vrijetijdsbesteding.

De vragen die dienen te worden gesteld wanneer sprake is van relationeel geweld zijn het minst volledig ingevuld. Dat geldt met name voor de vragen over het wel eens denken over uit elkaar gaan of gaan scheiden (30%) en de relatie met de partner/kinderen (24%). Voor zowel de vragen over het sociaal netwerk als over relationele problemen geldt dat deze soms zijn ingevuld terwijl er geen sprake was van de hierbij behorend type delict. Bij sociaal netwerk gaat het om 10 Quick Scans (4 uit Den Haag en 6 uit Roermond) en bij

relationele problemen om 9 (2 in Den Haag en 7 in Roermond). In totaal betreft dit 18 verschillende Quick Scans. De reden om deze vragen toch te stellen was dat de reclasseringswerkers deze informatie toch van belang vonden om een goed beeld te krijgen van de verdachte (zie ook § 4.3.3).

Hoewel de Quick Scan juist dient om op snelle wijze een inschatting te maken van het recidiverisico en van de responsiviteit van de verdachte is het opmerkelijk dat bij 22% van de Quick Scans een eindoordeel over het recidiverisico niet is ingevuld en bij 35% de conclusie over de responsiviteit voor begeleiding/behandeling niet wordt vermeld. Met name in Roermond is bij een groot aantal Quick Scans geen eindoordeel ingevuld met betrekking tot de risicotaxatie (33%) en de responsiviteit voor begeleiding/behandeling (44%). Dit wil echter niet zeggen dat er geen eindoordeel is gegeven; bij een groot aantal vragenlijsten is wel een toelichting gegeven waarin het eindoordeel ook is vervat. Het eindoordeel zelf is echter niet ingevuld.

4.3. Ervaren bruikbaarheid

4.3.1. Evaluatieformulieren

Tijdens de proefuitrol is aan de Quick Scan een evaluatieformulier toegevoegd waarin een aantal vragen opgenomen is over de toepassing en de bruikbaarheid van het instrument. De reclasseringwerkers van de proeflocaties Den Haag en Roermond is gevraagd om direct na elke afname ook het evaluatieformulier in te vullen. Zowel in Den Haag als in Roermond zijn de evaluatievragen bij nagenoeg alle uitgevoerde Quick Scan volledig ingevuld. Uit de ingevulde evaluatieformulieren blijkt dat in een beperkt aantal gevallen (7% van de uitgevoerde Quick Scans) de reclasseringswerker de cliënt al vóór de afname kende. In Roermond is dat wat vaker het geval (13%) dan in Den Haag (2%). In tabel 7 zijn de antwoorden op de overige evaluatievragen voor zowel Den Haag als Roermond weergegeven.

Tabel 7. Resultaten evaluatievragen, naar pilotlocatie

	Den Haag	Roermond	Totaal
Moeilijkheid indeling cliënt in delictcategorie			
Ja, moeilijk	4%*	8%*	6%
Enigszins moeilijk	4%*	19%*	12%
Nee, niet moeilijk	91%*	73%*	82%
Mogelijkheid inschatting recidiverisico			
Goed	61%	58%	60%
Matig	33%	28%	31%
Slecht	6%	14%	9%
Mogelijkheid inschatting begeleidbaarheid/gedragsbeïnvloeding			
Goed	56%	68%	61%
Matig	37%	28%	33%
Slecht	7%	4%	6%
Mogelijkheid inschatting advies afname RISc			
Goed	80%	75%	78%
Matig	19%	21%	20%
Slecht	1%	4%	2%
N=	83	53	136

* $p < 0.01$

Uit de uitkomsten van de evaluatie valt op te maken dat de indeling van de cliënt in een delictcategorie in de meeste gevallen geen of weinig problemen oplevert. Bij 6% van de Quick Scans werd dit wel moeilijk gevonden. Dat geldt voor sommige reclasseringswerkers bijvoorbeeld wanneer sprake is van hennepsteelt. Daarbij is het dan niet altijd duidelijk of dit delict beschouwd moet worden als een drugsdelict, een vermogensdelict of valt onder overige delicten.

Daarnaast kon 19% van de delicten in Roermond 'enigszins moeilijk' ingedeeld worden. Deze zijn vrij divers verdeeld over de delictcategorieën, zoals uit tabel 8 blijkt.

Tabel 8. *Verdeling 'enigszins moeilijk' in te delen delicten in Roermond naar dynamische en statische delictcategorie*

<div style="display: inline-block; transform: rotate(-45deg); font-size: small;"> statisch dynamisch </div>	agressie	vermogen met geweld	vermogen zonder geweld	overig*	totaal
algemeen geweld	2	2	0	0	4
relationeel geweld	2	0	0	0	2
overige delicten*	0	0	4	2	6
totaal	4	2	4	2	12

* met 'overig' wordt hier bedoeld 'overig' zoals gebruikt als categorie in de delictindeling.

Bij het beoordelen van de bruikbaarheid van de Quick Scan voor het inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en van het kunnen adviseren over de afname van de RISc had men de keuze uit de antwoorden 'goed', 'matig' en 'slecht'. De kwalificatie 'matig' dient hierbij opgevat te worden als niet goed genoeg, aangezien reclasseringswerkers deze kwalificatie vaak geven bij verdachten die psychisch niet stabiel zijn (in de war, erg emotioneel) of bij verdachten waarbij men twijfelt aan de eerlijkheid van de antwoorden ("sociaalwenselijk"), waaronder ontkennende verdachten. 60% van de reclasseringswerkers geeft aan het recidiverisico op basis van de Quick Scan goed in te kunnen schatten, 31% kan dat matig en 9% zegt slecht een inschatting te kunnen geven van het recidiverisico. De cijfers voor responsiviteit zijn ongeveer gelijk. Het niet goed in kunnen schatten van het recidiverisico wordt volgens de reclasseringswerkers vooral veroorzaakt door het feit dat de cliënt naar het vermoeden van de reclasseringswerker sociaalwenselijke antwoorden geeft. Doorgaans zijn er onvoldoende mogelijkheden om dit nader te onderzoeken. Verder is men van mening dat ook rekening gehouden moet worden met de context waarin het delict gepleegd is en met zaken als het tijdvak waarin delicten gepleegd worden en de leeftijd van de verdachte. In het groepsinterview zeggen de reclasseringswerkers in Den Haag vooral moeite te hebben met het inschatten van het recidiverisico van ontkennende verdachten en first-offenders omdat er over deze verdachten doorgaans onvoldoende informatie beschikbaar is. Uit de evaluatieformulieren blijkt overigens dat het oordeel over de bruikbaarheid van de Quick Scan voor het inschatten van het recidiverisico *niet* negatiever is bij ontkennende verdachten respectievelijk first-offenders dan bij andere verdachten. Ook voor het niet goed kunnen inschatten van de responsiviteit van een verdachte wordt het vermoeden van het geven van sociaalwenselijke antwoorden door de verdachte als hoofdreden genoemd.

De advisering over het al dan niet afnemen van de RISc levert nauwelijks echte problemen op. Alleen wanneer er geen probleemgebieden lijken te zijn, terwijl er wel een ernstig delict is gepleegd twijfelt men over het advies.

Het oordeel over het kunnen indelen van een verdachte noch het kunnen inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit en het kunnen adviseren over het afnemen van de RISc hangt overigens niet samen met de ervaring die een reclasseringswerker heeft met het afnemen van de Quick Scan. Dit blijkt uit het feit dat de reclasseringswerkers bij Quick Scans die aan het eind van de pilotfase zijn afgenomen niet positiever of negatiever zijn in hun oordelen over het kunnen inschatten dan bij Quick Scans die aan het begin zijn afgenomen.

Combinatie van de drie inschattingsoordelen

Wanneer de oordelen over de bruikbaarheid van de Quick Scan voor het inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit in samenhang worden bekeken dan blijkt dat bij 44% van de afgenomen Quicks Scan zowel het recidiverisico als de responsiviteit goed ingeschat kon worden. Van de resterende 56% - waarvan minimaal een van beide aspecten slechts matig of slecht kon worden beoordeeld - kon toch bij tweederde wel goed een advies over het al dan niet inzetten van de RISc worden gegeven. Door het ontbreken van dit advies in de Quick Scan kan niet nagegaan worden of dit inhoudt dat men veiligheidshalve altijd maar adviseert een RISc af te nemen, indien men een van beide aspecten niet goed kan inschatten. De opmerkingen die soms door de reclasseringswerkers op de evaluatieformulieren zijn genoteerd, duiden er wel op dat dit voor een deel van de gevallen geldt: 12 van de 29 reclasseringswerkers die opmerkingen hebben gemaakt zeggen dat zij voor het afnemen van de RISc adviseren omdat de Quick Scan onvoldoende inzicht geeft in het recidiverisico en/of de responsiviteit. Verder gaven de reclasseringswerkers aan dat het inschatten van recidiverisico en responsiviteit moeilijker is bij verdachten die zeer emotioneel zijn of onder invloed zijn van verdovende middelen en bij verdachten met een psychische stoornis.

Te verwachten valt dat wanneer het recidiverisico en de responsiviteit goed zijn in te schatten er veelal ook goed geadviseerd kan worden over het inzetten van de RISc. In 91% van de gevallen gaat dit op en in 9% van de gevallen niet. Het percentage Quick Scans waarvan de bruikbaarheid van het instrument voor alle drie de aspecten met 'goed' wordt beoordeeld komt daarmee uit op 40%.

Gekeken is of er een samenhang is tussen het niet goed kunnen inschatten van minimaal 1 van twee aspecten recidiverisico en responsiviteit, en kenmerken van de verdachte en het delict¹¹.

Zowel bivariaat als multivariaat blijkt er geen samenhang te zijn tussen het al dan niet goed kunnen inschatten van recidiverisico en responsiviteit enerzijds en anderzijds het type delict, het type verdachte (ontkennend of niet), en achtergrondkenmerken als de sekse en het geboorteland van de verdachte. De ervaring van de reclasseringswerkers met het afnemen van de Quick Scan speelt evenmin een rol.

¹¹ Het oordeel over de bruikbaarheid van de Quick Scan voor het kunnen geven van een advies over het afnemen van de RISc is hierbij buiten beschouwing gelaten. Ten eerste omdat dit oordeel sterk voortvloeit uit de andere twee aspecten en ten tweede omdat een positief oordeel op dit aspect niet (zonder meer) als positief beschouwd kan worden (te weten in die gevallen waarin reclasseringswerkers 'goed' zeggen te kunnen adviseren om de RISc af te nemen omdat de Quick Scan te weinig inzicht biedt in het recidiverisico en/of de responsiviteit).

Factoren die wel verschil maken zijn het bekend zijn van de verdachte bij de reclassering en het kader waarbinnen de Quick Scan wordt afgenomen, TOM-zitting dan wel vroeghulpgesprek. Bij de verdachten waarvan in het kader van een TOM-zitting een Quick Scan is afgenomen is het recidiverisico en de responsiviteit beter in te schatten (bij 65% beide aspecten 'goed') dan bij verdachten waarbij in een vroeghulpgesprek de Quick Scan werd afgenomen (bij 39% beide aspecten 'goed'). Bij de reclassering bekende verdachten is het recidiverisico en de responsiviteit bij 70% goed in te schatten en bij onbekende verdachten bij 42%.

Tot slot is nog gekeken naar de samenhang tussen de scores op recidiverisico respectievelijk responsiviteit enerzijds en het *oordeel* over het toekennen van de scores (hoe goed kon men deze inschatten). Dan blijkt dat indien men het recidiverisico matig of slecht zegt te kunnen inschatten men aanzienlijk vaker het recidiverisico zelf als 'matig' inschat dan wanneer men het recidiverisico goed zegt in te kunnen schatten (hetzelfde geldt mbt. de responsiviteit). Uit tabel 9 blijkt dat bij een goed in te schatten recidiverisico 27% de score 'matig' krijgt op recidiverisico en bij een matig of slecht in de schatten recidiverisico 57%. Bij responsiviteit zijn de percentages 31% versus 71%.

Dit duidt erop dat score 'matig' op recidiverisico of responsiviteit 'vervuild' is met de antwoordcategorie 'weet niet/niet goed in te schatten'. De score 'matig' bij recidiverisico en bij responsiviteit zegt daarom mogelijk meer over de (on-)zekerheid van waarmee men de inschatting maakt dan over het feitelijke risico respectievelijk de feitelijke responsiviteit.

Tabel 9. *Relatie inschatting recidiverisico/responsiviteit en oordeel hierover*

<i>inschatting</i>	<i>oordeel inschatting recidiverisico</i>		<i>oordeel inschatting responsiviteit</i>	
	goed	matig/slecht	goed	matig/slecht
laag	16%	26%	40%	18%
matig	27%	56%	31%	71%
hoog	57%	18%	29%	12%
totaal	100%	100%	100%	100%

4.3.2. Specificatie van de bruikbaarheid

Den Haag

De reclasseringsswerkers in Den Haag staan in grote lijnen positief tegenover de Quick Scan. Het instrument geeft structuur aan het gesprek, waardoor nu meer sprake is van een uniforme aanpak. Daarnaast is nu via de CJD-uitreksels ook informatie over de eventuele criminele historie van de cliënt beschikbaar. Het instrument biedt een soort (logische) checklist van onderwerpen die in een gesprek aan de orde moeten komen. Een pluspunt vormt ook dat met een eenvoudige druk op de knop een overzichtelijk eindoordeel wordt geproduceerd.

Voorheen zouden bepaalde vragen in een vroeghulpgesprek niet aan de orde zijn gekomen. Nu ziet men de meerwaarde van dit type vragen wel in. In het gesprek vindt doorgaans wel een verdieping plaats van de zaken die in de Quick Scan aan de orde komen. Ook worden wel extra vragen gesteld die ook in de RISc aan de orde komen. De antwoorden op deze toegevoegde vragen kan men kwijt bij overige overwegingen en het professioneel oordeel.

In de praktijk wordt de Quick Scan ook wel voor andere doeleinden gebruikt dan waarvoor hij eigenlijk is bedoeld. Zo wordt hij ook gebruikt bij snelrechtzittingen omdat daar geen tijd is om een RISC af te nemen.

De afname van het instrument tijdens het vroeghulpgesprek vergt ook niet veel extra tijdsinvestering. Een vroeghulpgesprek waarbij ook de Quick Scan wordt afgenomen kost ongeveer 10 minuten meer tijd dan voorheen. Nadeel van de huidige werkwijze is wel dat men bij een snelrechtzitting of een voorgeleiding de Quick Scan niet direct ter plekke via de computer kan afnemen en men daardoor ook niet het recidiverisico en het eindoordeel kan bepalen en meenemen in het advies. Dit is pas achteraf mogelijk wanneer men de gegevens digitaal heeft ingevoerd. Het werken met de papieren versie en het achteraf digitaal invoeren geeft bovendien dubbel werk.

Over de praktische werking van het instrument (excel-applicatie) is men minder positief. De gebruiksvriendelijkheid van het instrument zou volgens de reclasseringswerkers in Den Haag verbeterd kunnen worden door een gebruiksvriendelijker computerprogramma (zoals bijvoorbeeld gebruikt wordt bij de RISC) en een andere opbouw en lay-out. Daarnaast zou men graag zien dat het programma de eindconclusie in de vorm van een rapport zou gieten. Een ander verbeterpunt betreft het vooraf beschikbaar zijn van alle informatie, zoals het pv, die nodig is om een zo compleet mogelijk beeld te vormen van de cliënt.

Roermond

De reclasseringswerkers in Roermond hebben (ten onrechte) het idee dat de Quick Scan de nieuwe opzet vormt voor het totale vroeghulpgesprek. In dit licht bezien is het minder opmerkelijk dat men in Roermond minder positief staat tegenover de Quick Scan. Als pluspunt noemen zij, net als de reclasseringswerkers in Den Haag, dat het instrument dwingt tot een uniforme manier van werken. De meeste, vooral zeer ervaren, reclasseringswerkers zijn echter van mening dat men te gestructureerd moet werken, sommigen spreken zelfs van een keurslijf, hetgeen in hun ogen bij bepaalde typen cliënten niet werkt. De inhoud van een vroeghulpgesprek is naar hun oordeel niet in een vaste vorm te gieten. Daardoor gaat een dergelijk gesprek meer de vorm krijgen van een verhoor. In veel gevallen bepaalt ook de cliënt de onderwerpen die in het gesprek aan de orde komen. Een goed vroeghulpgesprek is ook niet alleen afhankelijk van de vragen zoals die zijn opgenomen in de Quick Scan. Ook de inbreng van de eigen ervaring en deskundigheid is daarbij van groot belang. De Quick Scan heeft in hun ogen dan ook geen echte meerwaarde bij het voeren van een vroeghulpgesprek. Bovendien is het werken met de Quick Scan zeer tijdsintensief.

Minpunten van de Quick Scan in zijn huidige vorm zijn ook in Roermond vooral de excel-applicatie die in de praktijk als zeer gebruiksonvriendelijk wordt ervaren en verder ook het tijdsbeslag en een aantal inhoudelijke aspecten van het instrument. Het invoeren van de gegevens en het overbrengen van informatie naar andere informatiesystemen levert veel problemen op. Wat het tijdsaspect betreft vergt het vroeghulpgesprek waarbij ook de Quick Scan wordt afgenomen ongeveer een half uur tot 3 kwartier meer tijd dan voorheen. Hoewel het gebruik van een laptop op de politiebureaus in de regio Roermond geen probleem vormt zijn alle Quick Scans op papier afgenomen en is deze informatie daarna pas digitaal ingevoerd. Dit levert veel dubbel werk op. Een ander minpunt is dat het vaste format gesprekstechnisch niet prettig werkt. Bovendien worden sommige vragen niet echt logisch gevonden (zie verder paragraaf 4.3.3).

Werkbegeleiders

Ook in de gesprekken met de werkbegeleiders in Den Haag en Roermond is ingegaan op de bruikbaarheid van de Quick Scan. Hun oordeel is voornamelijk gebaseerd op de ervaringen van hun medewerkers en de inzage van Quick Scans en daarop gebaseerde adviezen. Alle werkbegeleiders komen op grond daarvan tot de conclusie dat de Quick Scan een bruikbaar instrument is om een onderbouwd advies op te stellen voor het OM.

4.3.3. Gewenste aanpassingen

In de groepsinterviews in Den Haag en Roermond zijn gevoerd is ook ingegaan op de inhoud van de Quick Scan, mogelijke onduidelijkheden en zaken die de reclasseringswerkers graag aangepast zouden zien. Onderstaand worden de op- en aanmerkingen per onderdeel van de vragenlijst weergegeven.

Voorblad

Informatie over het huidige verblijf en de huidige dagbesteding is vooraf niet beschikbaar en kan daarom pas na afloop van het gesprek worden ingevuld. Gegeven dat in alle gevallen een reclasseringswerker de vragenlijst afneemt is het vragen naar de functie van de reclasseringsmedewerker overbodig. Verder wordt erop gewezen dat men bij de vragen onder het kopje 'op verzoek van' doorgaans alleen rechter commissaris invult en niet diens naam.

Statische factoren

Onder de reclasseringswerkers in Roermond bestaat veel onduidelijkheid over welke strafzaken meegeteld moeten worden en hoe omgegaan moet worden met septs. Verder mist men in de vragenlijst een onderscheid naar de zwaarte van het delict en vragen over de context waarin het delict gepleegd wordt. Ook zou rekening gehouden moeten worden met de periode waarin delicten gepleegd zijn. Sommige reclasseringswerkers in Roermond hebben grote moeite met de wijze waarop de statische risicoscore wordt vastgesteld. Lichtere, kleine zaken zoals bijvoorbeeld verkeerszaken tellen even zwaar mee als een moord. Men vindt het ook problematisch dat iemand die 3 maal een milieudelict heeft gepleegd een hoge risicoscore krijgt en iemand die een moord heeft gepleegd in de middencategorie valt. Men heeft er ook moeite mee dat het geboorteland medebepalend is voor de hoogte van de risicoscore, daar men van mening is dat in individuele gevallen niet een algemeen statistisch over een land gebruikt moet worden.

Bij de variabele *delictcategorie* zou men graag een duidelijke omschrijving toegevoegd willen zien.

Zelfinzicht

Men is van mening dat het kopje 'zelfinzicht' de lading niet dekt; een betere kop zou zijn 'delictbeleving'. Om zelfinzicht te meten zou men meer en deels andere vragen moeten stellen.

Bij de vraag 'Bent u oneerlijk behandeld door justitie of politie?' vindt met de term 'bejegend' beter. Vraag 3 'Vindt u dat uw delict(en) zo erg is (zijn) als de meeste mensen

denken' leidt tot sociaal-wenselijke antwoorden. De vraagstelling die eronder staat is beter.

Middelengebruik

De reclasseringswerkers die werkzaam zijn bij de verslavingszorg stellen meestal nog wel extra vragen om het recidiverisico goed in te kunnen schatten. Deze hebben vooral betrekking op de functie van het gebruik. Dit gaat verder dan de bestaande vragen zoals 'Was u onder invloed van'. Van belang is te achterhalen of men het delict pleegde als gevolg dan wel als oorzaak van het onder invloed zijn. De vraag naar het laatste (middelengebruik als oorzaak) komt nu aan bod bij het onderdeel 'Financiële situatie', hetgeen men niet logisch vindt.

Financiële situatie

Vraag 3 'Kunt u gemakkelijk een bankrekening openen/ een lening afsluiten' heeft volgens de meeste reclasseringswerkers weinig meerwaarde. Wat men wil weten is de kredietwaardigheid. Dit vereist een andere vraagstelling. De huidige vraagstelling maakt dat deze vraag vaak wordt overgeslagen.

Verder wordt de volgorde van vragen niet logisch gevonden. Meestal laat men de volgorde afhangen van de wijze waarop het gesprek loopt.

Houding t.o.v. begeleiding/behandeling

De eerste vraag ('Heeft u in het verleden enige vorm van begeleiding/behandeling gehad door de reclassering of een andere instantie?') wordt lastig gevonden. Onduidelijk is over welke andere instanties en om wat voor soort begeleiding het hier gaat. De vragen geven volgens de ondervraagden niet echt informatie over de mate van responsiviteit

Sociaal netwerk (Algemeen geweld) en Relationele problemen (Relationeel geweld)

Volgens de meeste reclasseringswerkers dienen de vragen bij 'Sociaal netwerk' altijd aan iedereen gesteld te worden omdat deze gegevens bij alle verdachten van belang worden gevonden voor het opstellen van het advies. Datzelfde geldt ook voor de eerste twee vragen van Relationele problemen. Belangrijk is verder om te weten is of men het delict gepleegd heeft in de buurt waarin men woont. Dit zegt meer over het milieu waarin men verkeert en over de kans op recidive.

Seksueel geweld

Onduidelijk in de vraagstelling is wie wordt bedoeld met vreemde (vraag 2)? Moet bijvoorbeeld een buurman beschouwd worden als een vreemde? De term 'verwante' wordt in dit verband een betere formulering gevonden. Onduidelijk is ook hoe men moet omgaan met situaties waarbij meerdere slachtoffers in het spel zijn.

Professioneel oordeel/ eindconclusie

De tekst die automatisch wordt aangemaakt wordt door sommige medewerkers weggehaald of aangepast en niet gekopieerd naar het verslag van de vroeghulp. Dit doet men enerzijds omdat er geen goedlopende tekst ontstaat en anderzijds omdat men vanuit de eigen professionaliteit graag een eigen verhaal wil schrijven. Meestal schrijft men dit los van de bestaande tekst.

Verder wordt gesuggereerd om in de eindconclusie alleen tekst op te nemen en niet de antwoorden op de ja/nee vragen.

4.4. Afnameduur Quick Scan

Aan de reclasseringswerkers is gevraagd om na afname in het aan de Quick Scans toegevoegde evaluatieformulier te vermelden hoeveel tijd gemoeid is geweest met de voorbereiding (verzamelen en lezen van de beschikbare justitiële documentatie en het invullen van het voorblad), het afnemen van de Quick Scan bij de cliënt, het digitaal invoeren van de afgenomen Quick Scan en met de uitwerking van het eindoordeel. In tabel 10 is de tijdsduur die met het uitvoeren van de verschillende onderdelen van de afname van de Quick Scan is gemoeid voor de beide pilotlocaties weergegeven. Gemiddeld genomen waren de reclasseringswerkers 95 minuten bezig met de voorbereiding, de afname, het invoeren van de gegevens en het uitwerken van het eindoordeel. In Roermond deed men gemiddeld significant langer over het uitvoeren van een Quick Scan (2 uur en 6 minuten) dan in Den Haag (1 uur en 15 minuten), ondanks het feit dat de arrondissementssecretarissen in Roermond het voorblad en de statische gegevens, het aantal zaken en de delictcategorie al invullen. Het verschil tussen beide locaties wordt mede veroorzaakt door het feit dat in Roermond slechts 4% van Quick Scans in het kader van TOM-zittingen is afgenomen, terwijl dit in Den Haag bijna een kwart is. Voor de Quick Scans in het kader van TOM-zittingen was maar weinig tijd beschikbaar, waardoor deze Quick Scans de gemiddeld bestede tijd naar beneden halen. Bij vroeghulpgesprekken neemt de gemiddeld bestede tijd neemt af naarmate men meer ervaring heeft met het werken met de Quick Scan. In Den Haag daalt de gemiddeld bestede tijd van 88 minuten in april naar 68 minuten in juni. In Roermond daalt deze van 170 minuten in april naar 106 minuten in juni. Bij de Quick Scans in het kader van de TOM-zittingen is geen sprake van een daling in de afnametijd gedurende de pilotperiode. De feitelijke afnameduur (de tijd voor het gesprek zelf) neemt in Den Haag niet af tijdens de pilotfase. Deze bedraagt al vanaf april gemiddeld 29 minuten. In Roermond daalt deze van 49 minuten in april naar 40 minuten in juni. Opvallend is de grote spreiding in de benodigde tijd in Roermond tussen de reclasseringswerkers, met name bij het digitaal invoeren.

Tabel 10. Gemiddelde duur, range en standaarddeviatie (in minuten) van voorbereiding, afname, invoering, formulering eindoordeel en totale uitvoering Quick Scan, naar pilotlocatie

	Den Haag	Roermond	Totaal
Vorbereiding			
Gemiddelde duur	10	18	13
Range	5-30	5-60	5-60
(standaarddeviatie)	5	11	9
Afname			
Gemiddelde duur	27	42	33
Range	10-45	15-120	10-120
(standaarddeviatie)	7	15	13
Digitaal invoeren			
Gemiddelde duur	29	50	37
Range	10-60	20-150	10-150
(standaarddeviatie)	13	29	23
Uitwerking eindoordeel			
Gemiddelde duur	8	16	11
Range	5-20	5-60	5-60
(standaarddeviatie)	4	9	8
Totale duur Quick Scan			
Gemiddelde duur	75	126	95
Range	45-135	75-240	45-240
(standaarddeviatie)	21	43	40

De voorbereidingstijd voor de reclasseringswerkers in Den Haag is bijna half zo kort als in Roermond, ondanks dat de reclasseringswerkers in Den Haag het voorblad en de statische gegevens zelf invoeren. In Roermond doen de arrondissementssecretarissen dit. Het intypen van deze gegevens, het berekenen van het aantal delicten en het maken van kopieën en doorfaxen van al deze gegevens vergt het arrondissementssecretariaat ongeveer 18 minuten. Het uitdraaien van gegevens uit het CJD neemt gemiddeld genomen ongeveer 5 minuten in beslag. Dat de reclasseringswerkers in Roermond vervolgens nog eens 18 minuten voorbereidingstijd nodig hebben komt volgens hen doordat het doornemen en controleren van het voorblad en de statische gegevens op basis van kopieën van alle relevante stukken veel tijd kost. Daarnaast vergt de strafrechtelijke procedure soms veel voorbereidingstijd.

Voor de reclasseringswerkers in Roermond blijkt ook onduidelijkheid te bestaan over welke activiteiten nu wel of niet onder het afnemen van een Quick Scan vallen. Sommige medewerkers rekenen ook de reistijd mee die ontstaat wanneer bij aankomst op een politiebureau blijkt dat de verdachte inmiddels elders is ondergebracht (ivm. de verbouwing van het politiebureau in Venlo) of al is overgeplaatst naar een HvB. Deze is soms aanzienlijk vanwege de grote omvang van het werkgebied van de reclassering in de regio Roermond.

Als belangrijke reden waarom het opstellen van het eindoordeel en het advies vaak wat meer tijd vergt noemen de reclasseringswerkers in Roermond dat het eindoordeel dat uit de Quick Scan naar voren komt door de rechter commissaris te summier wordt gevonden.

Volgens de reclasseringswerkers in Den Haag kost het verzamelen, uitprinten en doornemen van de relevante stukken uit het CJD en het CVS veel tijd. Het zou volgens sommige tijd sparen wanneer de arrondissementssecretaris de statische factoren reeds zou invullen. Hinderlijk is dat men op het servicepunt van het Paleis van Justitie niet over de mogelijkheid beschikt om in CVS te zoeken.

Verder worden volgens de reclasseringswerkers in Den Haag bij de afname van de Quick Scan vaak ook andere vragen gesteld en wordt soms ook uitgebreider doorgepraat over bepaalde onderwerpen. De duur van de afname is ook in sterke mate afhankelijk van de persoon van de verdachte. De ene verdachte is tijdens het gesprek wat uitvoeriger van stof dan de andere. Alle informatie moet na afloop van het gesprek nog een keer elektronisch worden ingevuld wat veel meerwerk betekent.

In sommige situaties moet de Quick Scan wel in een kort tijdsbestek worden afgenomen, bijvoorbeeld omdat er weinig tijd zit tussen het aanleveren van een cliënt en het tijdstip van voorgeleiding.

Het eindoordeel wordt volgens betrokkenen al gevormd tijdens het gesprek en het afnemen van de Quick Scan. Volgens sommige reclasseringswerkers biedt de Quick Scan een bepaalde denkstructuur die het gemakkelijk maakt om snel tot een eindoordeel te komen.

Nadere analyse laat zien dat de uitvoering van Quick Scans die in het kader van een vroeghulpgesprek zijn afgenomen gemiddeld aanzienlijk meer tijd kost (101 minuten) dan bij een TOM-zitting (67 minuten). Qua voorbereidingstijd blijkt er nauwelijks een verschil te bestaan (14 minuten bij vroeghulp versus 12 minuten bij TOM-zitting). Met name de afname (36 versus 22 minuten), het digitaal invoeren (40 versus 26 minuten) en het uitwerken van het eindoordeel (12 versus 8 minuten) zorgen voor een langere uitvoering van de Quick Scan bij een vroeghulpgesprek. Echter, aan het eind van de pilotfase is het verschil in totale afnameduur tussen Quick Scans in het kader van vroeghulp en die in het kader van TOM-zittingen verdwenen.

De spreiding in afnametijd tussen de reclasseringswerkers is bij TOM-zittingen aanzienlijk kleiner dan bij de vroeghulpgesprekken. Verder blijkt het uitvoeren van een Quick Scan per computer gemiddeld significant minder tijd te vergen (61 minuten) dan het werken met een papieren versie (93 minuten). De grootste tijdwinst wordt geboekt bij de afname bij de Quick Scan (21 minuten bij computerafname tegenover 34 minuten bij afname op papier). De tijdwinst bij de voorbereiding, het digitaal invoeren en het bepalen van het eindoordeel is niet significant.

Bij de totale uitvoering per computer bedraagt de standaarddeviatie 8 minuten tegenover 40 minuten bij een afname op papier.

Door middel van een regressie-analyse is ook nog nagegaan of de afname duur van de verschillende onderdelen van de Quick Scan afhankelijk is van zaken als de delictcategorie, het geboorteland van de verdachte, het aantal strafzaken, het type verdachte, het geslacht en het moment van afname van de Quick Scan. In tabel 11 zijn de resultaten van deze analyses weergegeven. Er is gecorrigeerd voor pilotlocatie.

Uit de tabel valt af te lezen dat de totale afnameduur langer is bij verdachten met een langer strafblad en bij verdachten van een relationeel of een seksueel delict. Daarnaast neemt de totale afnameduur af met het voortschrijden van de pilotfase. Naarmate men meer ervaring heeft met de afname van de Quick Scan duren alle fasen van het afnameproces korter, behalve de afname van Quick Scan zelf (het gesprek met de verdachte).

Van de vier fasen in het afnametraject hangen vooral de tijd besteed aan de voorbereiding en aan het invoeren samen met de onderzochte factoren. De voorbereidingstijd is langer bij verdachten van seksuele delicten en korter bij ontkenkende verdachten. Het invoeren duurt langer bij verdachten van relationele of van

seksuele delicten dan bij verdachten van andere delicten. De tijd die de afname zelf kost hangt niet samen met het type delict, de ervaring die men heeft met het afnemen noch met andere kenmerken van de verdachte.

Tabel 11. *Resultaten regressie-analyses afnameduur onderdelen Quick Scan*¹²

	Vorbereiding	Afnameduur	Digitaal invoeren	Eindoordeel	Totale afnameduur
Geslacht					
Geboorteland					
Aantal strafzaken					+
Ontkennende verdachte	-				
RW kende verdachte al					
Type delict (referentie = overig delict)					
- Algemeen delict					
- Relationeel delict			+		+
- Seksueel delict	+		+		+
Afnamedatum	-		-	-	-

Het bekend zijn van de verdachte bij de reclasseringswerker heeft geen significant effect op de afnameduur, maar dit kan mede samenhangen met het feit dat slechts 11 verdachten (7%) bekend waren. De voorbereidingstijd is, (gecorrigeerd voor de factoren in tabel 11), bij bekende verdachte 8 minuten tegen 14 minuten ($p=0.06$) bij onbekende verdachten, terwijl het komen tot een eindoordeel bij bekende verdachten juist meer tijd kost (16 tegenover 11 minuten, $p=0.09$).

4.5. Doelgroep Quick Scan

De Quick Scan is volgens de reclasseringswerkers niet geschikt voor personen die de Nederlandse taal niet beheersen, personen die illegaal in Nederland verblijven en voor psychiatrische patiënten die geen gestructureerd verhaal kunnen vertellen. Bij verdachten van zware zedendelicten acht men de Quick Scan overbodig, omdat zonder meer de RISC afgenomen dient te worden. Sommige vinden het instrument ook niet noodzakelijk bij reeds bij de reclassering bekende veelplegers.

In Roermond is uit praktische overwegingen besloten om geen Quick Scans meer af te nemen bij opgepakte vreemdelingen en buitenlanders. Achtergrond van deze beslissing was het gegeven dat veel in het weekend opgepakte buitenlanders na het weekend alweer heengezonden waren en er daarom geen Quick Scan afgenomen kon worden. Over de vraag of de Quick Scan ook geschikt is om in te zetten bij ontkennende verdachten zijn de meningen verdeeld. De meeste reclasseringswerkers vinden dat dit wel mogelijk is. Wel geldt in die gevallen dat het delict en de delictgerelateerde vragen bij 'Zelfinzicht' niet gesteld kunnen worden dan wel anders geformuleerde moeten worden. Voor het inschatten van het recidiverisico bij een ontkennende verdachte kan men alleen afgaan op de statische factoren.. Door bepaalde moeilijke vragen enigszins anders te formuleren kan men toch tot een redelijk compleet beeld van de verdachte komen. Andere medewerkers zijn echter van oordeel dat het instrument juist niet afgenomen moet worden bij ontkennende verdachten. De formulering van bepaalde vragen is dusdanig dat men de persoon daarmee toch in de verdachtenrol plaatst. Deze krijgt daardoor wellicht ook het gevoel dat hij opnieuw aan een verhoor onderworpen wordt.

¹² Alleen significante verbanden ($p < 0,05$) zijn weergegeven. Een + duidt op een positief verband en een – op een negatief verband.

De reclasseringswerkers in Den Haag en Roermond die zich vooral bezighouden met TOM-zaken vinden de Quick Scan in die gevallen geen echt hulpmiddel. De persoon zit immers reeds aan het einde van het traject en de officier is volgens de reclasseringswerkers ook niet geïnteresseerd in de uitkomsten van de Quick Scan. In 90% van de gevallen krijgt de verdachte een taak- of werkstraf en behoeft er dus ook geen RISC afgenomen te gaan worden.

4.6. Randvoorwaarden

In de gesprekken met de reclasseringswerkers en de werkbegeleiders is tot slot aan de orde gesteld aan welke randvoorwaarden voldaan zou moeten worden bij een landelijk implementatie van de Quick Scan.

Door alle betrokkenen wordt een gebruiksvriendelijke invoerapplicatie als belangrijkste randvoorwaarde gezien. Daarnaast wordt ook een beperking van het aantal administratieve handelingen als een belangrijke randvoorwaarde gezien. De Quick Scan is een hulpmiddel en moet ook als zodanig ingezet en gebruikt worden. Daarvoor moet wel voldoende tijd beschikbaar gesteld worden.

Wanneer men de Quick Scan landelijk wil invoeren is het volgens de reclasseringswerkers in Den Haag verder van belang dat benadrukt wordt dat het belangrijk is dat letterlijk vastgehouden wordt aan de formulering. Voorkomen moet worden dat men vragen overslaat omdat men het antwoord toch al wel denkt te weten. Over de kwalificaties die vereist zijn voor het afnemen van het instrument zijn de meningen enigszins verdeeld. De reclasseringswerkers en de werkbegeleider van de verslavingszorg zijn van oordeel dat de Quick Scan moet worden afgenomen door ervaren reclasseringswerkers. De afname van de Quick Scan sec om te bepalen of overgegaan moet worden tot het afnemen van de RISC zou volgens de reclasseringswerkers eventueel ook door MBO'ers kunnen geschieden maar wanneer het daarbij ook handelt om een vroeghulpgesprek is meer kennis en ervaring vereist. Andere werkbegeleiders vinden juist dat niet alleen ervaren RISC-afnemers maar ook mensen die adviseren of een rapportage opstellen de Quick Scan moeten kunnen afnemen. Ervaren RISC-afnemers zullen in hun optiek de RISC-benadering, zeker in het begin, ook toepassen bij de Quick Scan waardoor zij meer tijd kwijt zijn door te diep door te vragen. Mensen die geen ervaring hebben met de RISC lopen niet in deze val en zouden met een goede introductie en training ook geschikt zijn om het instrument af te nemen.

Van belang is ook dat het instrument direct digitaal ingevoerd kan worden, zeker in het geval dat ook snel een afgewogen eindoordeel gewenst is voor het opstellen van een advies. Wanneer directe digitale afname niet mogelijk is zal er genoeg tijd beschikbaar moeten worden gesteld om de Quick Scan eerst schriftelijk af te nemen en vervolgens digitaal in te voeren.

De werkbegeleiders achten het ook van groot belang dat de mensen die de Quick Scan in de toekomst gaan afnemen goed geïnstrueerd worden over de functie van de Quick Scan ten opzichte van de RISC en tijdens instructiebijeenkomsten ook enthousiast gemaakt worden om met het instrument te gaan werken. In dat kader is ook van belang dat afnemers in de gelegenheid gesteld worden om hun ervaringen met het werken met de Quick Scan uit te wisselen. De werkbegeleiders uit Roermond achten ook een goede samenwerking met het OM van groot belang zodat verdachten op het politiebureau

blijven tot een Quick Scan is afgenomen en niet al overgeplaatst worden naar een HvB. Ten slotte wordt het belangrijk gevonden dat de verdachten vooraf middels een folder of op andere wijze informatie krijgen over het doel van de Quick Scan.

De beoogde landelijke implementatie van de Quick Scan heeft niet alleen gevolgen voor de reclasseringswerkers maar ook voor reclasseringsmedewerkers die indirect betrokken zijn bij de uitvoering zoals in dit geval de arrondissementssecretarissen en de werkbegeleiders.

Volgens de arrondissementssecretaris in Den Haag verschillen de werkzaamheden nu niet veel met die van de situatie voor de introductie van de Quick Scan. Ook toen moest men een aantal gegevens verzamelen. Dat betrof vooral voorlichting en toezichtzaken. Het enige verschil is dat men er ook vroeghulp- en TOM-zaken moet behandelen. Tijdens de proefuitrol heeft men er derhalve niet veel meer werk bijgekregen. Ook voor de werkbegeleider is er weinig veranderd door de introductie van de Quick Scan. Ook voordien las hij de verslagen van de reclasseringswerkers.

Het werken met de Quick Scan wordt door de arrondissementssecretaris en de werkbegeleider dan ook niet als belastender ervaren.

In Roermond waar de arrondissementssecretarissen ook het voorblad en de statische factoren invullen heeft de komst van de Quick Scan de werkbelasting wel doen toenemen. Met name het kopiëren, faxen en archiveren van stukken kost meer tijd. Ook het tellen van het aantal strafzaken kan soms veel tijd kosten bijv. bij veelplegers.

De werkbegeleiders in Roermond hebben, vergeleken met situatie voor de introductie van de Quick Scan, er eveneens andere taken bij gekregen. Zij nemen de Quick Scans door en controleren of de conclusies in lijn zijn met de gegevens. Al met al is men daarmee per geval 15 minuten bezig.

Voor deze activiteiten wordt men echter niet gecompenseerd. Pas per 1 juli krijgt men hiervoor 4 uur toegekend maar dan is de proefuitrol nagenoeg achter de rug.

Hoofdstuk 5

Conclusies en aanbevelingen

Het voorliggende onderzoek is uitgevoerd om antwoord te geven op drie hoofdvragen:

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?

In dit slothoofdstuk wordt eerst een beschouwing gegeven bij het onderzoek en de resultaten. Vervolgens worden conclusies getrokken in de vorm van een antwoord op de drie hoofdvragen, waarna besloten wordt met praktische aanbevelingen gericht op de beoogde landelijke invoering van de Quick Scan.

5.1. Beschouwing bij het onderzoek en de uitkomsten

Het onderzoek dient inzicht te geven in de praktische bruikbaarheid van de Quick Scan voor de reclasseringswerkers. We onderscheiden hierin de inhoudelijke bruikbaarheid en de randvoorwaardelijke bruikbaarheid. Onder de inhoudelijke bruikbaarheid verstaan we hier het kunnen inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en het kunnen adviseren over het afnemen van de RiSc. De randvoorwaardelijke bruikbaarheid omvat de gebruiksvriendelijkheid van het instrument, de afnametijd, de doelgroepen, de benodigde kennis en vaardigheden van de reclasseringswerker e.d. Bruikbaarheid in de zin van validiteit en betrouwbaarheid van het instrument vallen buiten de scope van dit onderzoek. Alvorens conclusies te trekken over de bruikbaarheid van de Quick Scan plaatsen we enkele kanttekeningen bij het onderzoek en de uitkomsten.

Aantallen, representativiteit en bruikbaarheid van de uitkomsten

In totaal zijn, door organisatorische en logistieke oorzaken¹³, niet de vooraf door Reclassering Nederland beoogde 240 maar slechts 139 Quick Scans afgenomen (85 in Den Haag en 54 in Roermond). Wij denken dat het ook met dit lagere aantal mogelijk is de onderzoeksvragen te beantwoorden. De twee pilotlocaties vervullen hierbij elk een eigen rol:

1. In Den Haag hebben de reclasseringswerkers voldoende ervaring (gemiddeld 10 Quick Scans per reclasseringswerker) opgedaan met het instrument om een adequaat oordeel over de Quick Scan te hebben. De reclasseringswerkers vinden

¹³ Zie paragraaf 3.4.1

het instrument prettig om mee te werken. Zij weten hoe en waarvoor ze de Quick Scan dienen te gebruiken en zien de meerwaarde ervan in. Deze regio laat zien wat er haalbaar is met betrekking tot de *randvoorwaardelijke* bruikbaarheid van de Quick Scan.

2. In Roermond hebben de reclasseringswerkers nog niet zo veel ervaring met het werken met de Quick Scan (gemiddeld 6 Quick Scans per reclasseringswerker), voor sommige mogelijk te weinig om al een definitief oordeel te geven. Hun oordeel over de bruikbaarheid van de Quick Scan zou daarom mogelijk minder zwaar moeten wegen in het totale bruikbaarheidsoordeel¹⁴. Deze regio is echter wel een goed voorbeeld van een regio waar het wat lastiger is om de Quick Scan te introduceren. De ervaringen hier laten een aantal aspecten zien waarmee rekening gehouden dient te worden wanneer overgegaan wordt tot een landelijke invoering. De situatie in Roermond blijkt er een waarin nog onduidelijkheid en onzekerheid heerst over het wat en hoe met de Quick Scan. De reclasseringswerkers zijn wat ouder en hebben vaak al jarenlang ervaring met de oude werkwijze en kunnen zich (daarom) niet meteen goed vinden in de gestructureerde werkwijze van de Quick Scan. Daarnaast lijken de introductiebijeenkomsten, de handleiding en eventueel overige vormen van communicatie in Roermond toch onvoldoende duidelijk te hebben gemaakt wat het doel en de meerwaarde zijn van Quick Scan. Ook op enkele praktische punten verliep het werken met de Quick Scan in Roermond minder goed dan in Den Haag: men was minder bedreven in het werken met Excel en het werk van de arrondissementssecretariaten was ook nog niet optimaal: de reclasseringswerkers zagen zich genoodzaakt het invoerwerk van het arrondissementssecretariaat te controleren, hetgeen dubbel werk betekende.

De twee pilotregio's zijn waarschijnlijk niet representatief voor alle andere regio's. Zoals gezegd kan op grond van de pilotbevindingen Den Haag worden gezien als een positief voorbeeld van wat haalbaar is met betrekking tot de randvoorwaardelijke bruikbaarheid van de Quick Scan en bieden de uitkomsten in Roermond goede handvatten voor verbetering van het introductietraject, wanneer deze in andere regio's ingevoerd zou worden. Niet uitgesloten kan echter worden dat bij de introductie van de Quick Scan in andere regio's nog andere zaken aan het licht komen die om bijstelling vragen.

Beoordeling van de bruikbaarheid

Voor het beoordelen van de bruikbaarheid dient zowel gekeken te worden naar wat men inhoudelijk met het instrument kan als naar randvoorwaardelijke aspecten (hoeveel tijd kost de afname, werkt het instrument prettig e.d.).

De uitkomsten ten aanzien van het inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit, en adviseren over het afnemen van de RISc, laten zien dat men in 60% van de gevallen het recidiverisico goed kan inschatten, eveneens in 60% van de gevallen de responsiviteit goed kan inschatten en in 78% van de afgenomen Quick Scans goed kan adviseren over de RISc. Dat het percentage bij het RISc-advies hoger is dan bij de twee andere aspecten komt mede doordat reclasseringswerkers als zij het recidiverisico en/of de responsiviteit niet goed in kunnen schatten, adviseren om de RISc af te nemen. In deze gevallen zeggen reclasseringswerkers goed over het afnemen van de RISc te

¹⁴ In hun oordeel over de inhoudelijke bruikbaarheid verschillen Roermond en Den Haag echter niet van elkaar.

kunnen adviseren. De RISc dient in deze gevallen meer inzicht te geven in het recidiverisico en/of de responsiviteit. In deze gevallen voldoet de Quick Scan dan ook niet aan het doel van preselectie voor de RISc.

Wanneer aan de bruikbaarheid van de Quick Scan als eis wordt gesteld dat er zowel een goed advies over het afnemen van de RISc kan worden gegeven als een goede inschatting gemaakt kan worden van het recidiverisico en de responsiviteit, dan voldoet 40% van de afgenomen Quick Scans aan deze eis. Alleen wanneer emotioneel instabiele verdachten buiten beschouwing worden gelaten stijgt dit percentage zeer waarschijnlijk¹⁵. Er zijn verder geen type delicten of type verdachten aan te wijzen waarbij bij een hoger percentage zowel een goed RISc-advies kan worden gegeven als een goede inschatting van het recidiverisico en van de responsiviteit kan worden gemaakt.

Het stellen van extra vragen maakt de inschatting van het recidiverisico en de responsiviteit gemakkelijker. Ten eerste geven de reclasseringswerkers dit zelf aan. De vragen betreffende het sociaal netwerk en relationele problemen, bijvoorbeeld, vinden zij voor alle verdachten van belang en niet alleen voor verdachten van een bepaald type delict. Ten tweede blijkt dit uit het hiervoor al genoemde feit dat er in gevallen waarbij recidiverisico en/of responsiviteit niet goed valt in te schatten met behulp van de Quick Scan, door reclasseringswerkers wordt geadviseerd de RISc af te nemen daar deze door de uitgebreidere vragenset beter geschikt wordt gevonden om het recidiverisico dan wel de responsiviteit in te schatten. Het gevolg is een doelmatigheidsdilemma: de behoefte aan kwaliteit (extra vragen) staat op gespannen voet met de snelle screening waarvoor de Quick Scan in essentie is bedoeld.

In hoeverre het (lage) goed in te schatten percentage van 40% mede veroorzaakt wordt door onzekerheid/onbekendheid van de reclasseringswerkers met het instrument is niet met zekerheid te zeggen. Om twee redenen lijkt de rol van onzekerheid/onbekendheid niet erg groot. Ten eerste blijken de reclasseringswerkers aan het eind van de pilotfase niet beter in staat te zijn het recidiverisico en de responsiviteit in te schatten respectievelijk over RISc-afname te adviseren dan in het begin van de pilotfase. Ten tweede geldt dat de reclasseringswerkers in de pilot allen ervaren reclasseringswerkers zijn, die ook ervaring hebben met het afnemen van de RISc.

5.2. Conclusies

1. Is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?

Op grond van de uitkomsten van het onderzoek is het niet mogelijk deze vraag zonder meer positief of negatief te beantwoorden. In 40% van de gevallen wordt de Quick Scan door de reclasseringswerkers inhoudelijk als goed bruikbaar beschouwd, hetgeen wil zeggen dat zowel een goede inschatting van het recidiverisico en de responsiviteit kan worden gemaakt, als een goed advies over afname van de RISc kan worden gegeven. In de overige 60% van de gevallen schiet de Quick Scan volgens de reclasseringswerkers op bepaalde fronten tekort. Voor een antwoord op de vraag of de Quick Scan bruikbaar is, is echter eveneens inzicht nodig in hetgeen waartoe Quick Scans leiden wanneer het

¹⁵ Hierover is geen kwantitatieve informatie; er werd in de groepsinterviews aangegeven dat het inschatten van het recidiverisico en de responsiviteit bij verdachten die zeer emotioneel waren, onder invloed van verdovende middelen en/of psychisch in de war moeilijker is dan bij andere verdachten.

recidiverisico, de responsiviteit en/of het RISC-advies onvoldoende kan worden bepaald op basis van de Quick Scan. In welke mate leiden deze tot overbodige afnames van de RISC¹⁶ (te weten afname bij verdachten die uiteindelijk niet in aanmerking komen voor een gedragsinterventie) of tot niet-adequate adviezen aan de rechterlijke macht? Hierover is echter geen informatie beschikbaar.

De inhoudelijke bruikbaarheid kan worden verhoogd door het stellen van extra vragen (voorgestructureerd of via gericht doorvragen) en het niet afnemen van de Quick Scan op een moment dat een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis.

Verder blijkt de score 'matig' op recidiverisico respectievelijk op responsiviteit relatief vaak te worden toegekend indien de reclasseringswerker geen goede inschatting kan maken van het betreffende aspect. Een het toevoegen van een antwoordcategorie 'weet niet/niet goed in te schatten' leidt tot een zuiverdere indeling.

In de randvoorwaardelijke sfeer lijkt de Quick Scan bruikbaar, op grond van de bevindingen dat:

- een vooraf vastgestelde maximum-afnametijd (gesprekstijd) van 30 minuten haalbaar blijkt. In Den Haag wordt deze tijd in de testfase al binnen een maand bereikt bij de vroeghulpgesprekken. De totale afnameduur van de Quick Scan (incl. voorbereiding, invoer en opstellen van het advies) bedraagt aan het eind van de testfase 68 minuten. Deze totale afnameduur wordt vooral bepaald door het type delict (daarmee varieert ook het aantal af te nemen vragen) en met de ervaring van de reclasseringswerker met afname van de Quick Scan.
- de Quick Scan door de reclasseringswerkers als een prettig instrument wordt beschouwd, mits duidelijk is waarvoor en hoe de Quick Scan precies gebruikt dient te worden.

Voordat overgegaan wordt tot een bredere implementatie van de Quick Scan zijn een aantal aanpassingen gewenst met betrekking tot de vraagstellingen, het invoerprogramma en de introductie/instructie van het instrument. Hierop wordt ingegaan bij de aanbevelingen in § 5.3.

2. Voor welke groep(en) verdachten is de Quick Scan in de praktijk voor reclasseringswerkers bruikbaar?

Er komen weinig groepen verdachten naar voren waarbij de bruikbaarheid van de Quick Scan beter is dan bij andere. Echter weinig zinvol is afname bij:

- personen waarvan op voorhand al vaststaat dat een RISC afgenomen moet worden. Het gaat dan vooral om verdachten van ernstigere delicten;
- personen waarmee geen gesprek gevoerd kan worden dat betrouwbare antwoorden oplevert. Dit betreft met name verdachten met wie door ernstige psychiatrische problematiek niet goed een gesprek gevoerd kan worden. Als het om relatief kortdurende situaties van minder goed aanspreekbaar zijn gaat (het

¹⁶ Met de invoering van de Quick Scan dient de Quick Scan voor het vaststellen *of* een verdachte voor een interventie in aanmerking komt en de RISC primair voor het vaststellen van het type interventie.

verkeren onder invloed van drugs of alcohol, grote emotionaliteit e.d.) kan de Quick Scan, mits de doorlooptijd dit toelaat, op een later moment afgenomen worden. Ten aanzien van de bruikbaarheid van de Quick Scan bij enkele andere groepen verdachten valt een voorbehoud te maken:

- bij ontkennende verdachten is de Quick Scan niet op voorhand onbruikbaar. De vragen bij 'zelfinzicht' over het delict dienen bij deze verdachten anders geformuleerd te worden. Onzeker is echter in hoeverre het zelfinzicht/de responsiviteit van een ontkennende verdachte goed genoeg in beeld gebracht kan worden.
 - bij personen die de Nederlandse taal niet spreken zou met behulp van een tolk de Quick Scan afgenomen kunnen worden. De vraag is daarbij in hoeverre in een gesprek dat via een vertaler loopt de relevante nuances en details naar voren komen (lijken antwoorden sociaalwenselijk, kan de vertaler exact op de verdachte overbrengen wat de reclasseringswerker wil weten etc.).
3. Aan welke randvoorwaarden moet daarbij worden voldaan?
- Kennis en vaardigheden: ervaring met het afnemen van vroeghulpgesprekken is vereist. De Quick Scan is meer dan een vragenlijst die letterlijk afgenomen dient te worden. Op de juiste manier kunnen doorvragen, binnen de grenzen die het houden van een 'Quick' Scan stelt, is van belang om een goed beeld van de verdachte te krijgen.
 - Timing/organisatie: bij TOM-zittingen is de beschikbare tijd voor het afnemen van de Quick Scan vaak (te) kort. Daarnaast is de bijdrage van de uitkomst van de Quick Scan aan de bepaling van een sanctie relatief klein, omdat alleen nog de keuze tussen werk- en leerstraf moet worden gemaakt. Inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit is doelmatiger.
 - Tijd: Over de tijd die het afnemen van de Quick Scan (inclusief voorbereiding, invoeren gegevens, uitwerken eindoordeel) kost zijn de reclasseringswerkers niet negatief, mits deze tijd past binnen de normtijd in het werkproces. Het afnemen van de Quick Scan op papier, gevolgd door het digitaal invoeren, wordt wel als inefficiënt ervaren. Op dit punt valt ook de meeste tijdswinst te behalen.
 - Daarnaast is een betere communicatie tussen ketenpartners over de overplaatsing/heenzending van verdachten gewenst om overbodige reistijd van reclasseringswerkers tot een minimum te beperken.

5.3. Aanbevelingen

Onderstaand worden, aanvullend op de conclusies, een aantal aanbevelingen gedaan, gericht op verbetering van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan en op optimalisering van de invoering en het gebruik van de Quick Scan op landelijke schaal. Aanbevelingen ten aanzien van de doelgroep en de randvoorwaarden staan geformuleerd in de vorige paragraaf en worden hier niet herhaald. Voor aanpassingen van vragen in de Quick Scan verwijzen we naar § 4.3.3, waarbij te allen tijde geldt dat door reclasseringswerkers gewenste aanpassingen alleen kunnen worden overgenomen wanneer dit geen afbreuk doet aan de wetenschappelijke eisen die aan het instrument worden gesteld.

1. Voor het vergroten van de inhoudelijke bruikbaarheid van de Quick Scan kunnen de volgende maatregelen dienen:
 - o het stellen van extra vragen. Hiervoor zijn twee mogelijkheden:
 1. Extra (voorgestructureerde) vragen. Dit vergroot de afnameduur van elke Quick Scan, hetgeen bij 40% van de Quick Scans niet nodig is en is daarom niet zonder meer gewenst. Wel zou ruimte geboden moeten worden om, naar de keuze van de reclasseringswerker, (een deel van) de vragen betreffende het sociaal netwerk en de relationele problemen ook aan andere verdachten te stellen dan alleen aan verdachten van een specifiek delict. Deze onderwerpen vinden de reclasseringswerkers bij veel verdachten relevant voor het krijgen van een goed beeld, ongeacht het type delict.
 2. Niet-voorgestructureerd doorvragen. De reclasseringswerkers dienen beter geïnstrueerd te worden over de ruimte die zij mogen (en moeten) nemen om aanvullende vragen te stellen, die per verdachte verschillen (zie ook hieronder bij aanbeveling 3).
 Bij de keuze voor het stellen van extra vragen en de wijze waarop dat gebeurt is van groot belang dat gekeken wordt hoe de met elkaar op gespannen voet staande doelen van snelheid enerzijds en kwalitatief goede informatie anderzijds met elkaar te verenigen zijn.
 - o het uitstellen van het moment van afnemen van de Quick Scan indien een verdachte onder invloed is van verdovende middelen, zeer emotioneel is of slecht aanspreekbaar is vanwege een psychische stoornis (zie § 5.2).
 - o het toevoegen van een antwoordcategorie 'geen oordeel/niet goed in te schatten' aan de antwoordcategorieën bij het eindoordeel over recidiverisico en over responsiviteit.

2. Overwogen dient te worden eerst nader onderzoek te houden alvorens over te gaan tot een landelijke invoering van de Quick Scan. Dit kan in de vorm van een derde pilot, waarin voor de op basis van de bevindingen in de tweede pilot aangepaste Quick Scan wordt onderzocht in hoeverre de bruikbaarheid op alle drie de aspecten van de Quick Scan verbeterd is (hoger is dan 40%). Een alternatief is het verrichten van nader onderzoek naar de afgenomen Quick Scans in deze tweede pilot. Voor de 60% die op minimaal één aspect niet 'goed' scoort zou dan nagegaan moeten worden wat de kwaliteit is van het RISC-advies en van het advies aan de rechterlijke macht. Een andere optie is het gefaseerd implementeren waarbij de bruikbaarheid wordt gemonitord en waar nodig bijstellingen worden gedaan¹⁷.

3. Bij de introductie van het instrument en de instructie hierbij behoeven een aantal zaken extra aandacht:
 - o Het doel van de Quick Scan dient explicieter duidelijk gemaakt te worden: waarvoor dient de Quick Scan en waarvoor niet? Enerzijds moet aan de reclasseringswerkers goed duidelijk gemaakt worden dat de Quick Scan niet het gehele vroeghulpgesprek c.q. het gesprek voorafgaand aan de TOM-zitting vervangt. Daarnaast is het van belang aan te geven in hoeverre de Quick Scan

¹⁷ Deze optie is te verantwoorden vanuit de gedachte dat een gestandaardiseerd, theoretisch onderbouwd instrument de voorkeur verdient boven de oude werkwijze.

- voor meer dan alleen vroeghulpgesprekken en TOM-zittingen gebruikt kan/mag worden (met name bij gesprekken waarvoor momenteel nog geen gestructureerd instrument bestaat, bijv. bij snelrecht).
- De ruimte die de Quick Scan biedt om van de vragen en de vraagvolgorde af te wijken:
 - De Quick Scan is bedoeld als leidraad, waarbij het van belang is op basis van kennis en ervaring eventueel noodzakelijke verdiepingsvragen te stellen. De reclasseringswerkers lijken hier nog niet goed genoeg van doordrongen, hetgeen mogelijk mede tot gevolg heeft dat men het recidiverisico en de responsiviteit lang niet altijd goed zegt in te kunnen schatten. Het benadrukken van deze ruimte voor het aanwenden van de eigen expertise is tevens van belang voor de acceptatie van het instrument bij de meer ervaren reclasseringswerkers. Zij ervaren een gestructureerde vragenlijst nogal eens als een keurslijf waarin zij onvoldoende hun professionaliteit kwijt kunnen, en staan daarom negatiever tegenover de Quick Scan dan de minder ervaren reclasseringswerkers.
 - Het belang van het stellen van alle vragen. Daarbij zou verkend dienen te worden of (en zo ja waarom) er mogelijk weerstand bestaat bij de reclasseringswerkers tegen het stellen van de in de pilot vaak niet ingevulde vragen. Het is van belang deze weerstanden weg te nemen en zo te voorkomen dat vragen niet worden gesteld.
 - Het al dan niet mogen afwijken van de vraagvolgorde (dit gebeurt nu vaak wel).
4. Als invoerprogramma heeft het de voorkeur dezelfde applicatie te gebruiken als bij de RISc.
 5. Om te voorkomen dat vragen niet worden ingevuld zou in het invoerprogramma “geforceerde invulling” ingebouwd kunnen worden. Bij digitale afname van de Quick Scan kan geforceerde invulling botsen met de eventueel toegestane mogelijkheid om af te wijken van de volgorde van de vragenlijst. Het belang van beide zaken dient dan tegen elkaar afgewogen te worden.
 6. Het invullen van het voorblad en de statische factoren door het arrondissementssecretariaat dient heroverwogen te worden. Indien het arrondissementssecretariaat dit doet, moeten deze medewerkers voldoende kennis hebben om alle vragen adequaat in te vullen (met name relevant met betrekking tot de delictcategorie), opdat controle door de reclasseringswerkers niet nodig is en dubbel werk wordt voorkomen. Daarnaast dient er zo min mogelijk tijd te zitten tussen het invullen van het voorblad en de statische factoren, en het moment waarop een afspraak voor afname van de Quick Scan wordt gemaakt. Hiermee wordt voorkomen dat tijd wordt besteed aan het invoeren van gegevens, terwijl uiteindelijk geen Quick Scan afgenomen wordt vanwege het heenzenden/overplaatsen van een verdachte.
 7. Het advies ten aanzien van het afnemen van de RISc (ja/nee) zou in de Quick Scan opgenomen dienen te worden. Dit is ten eerste in het belang van de uniformiteit die het instrument beoogt: bepaalde combinaties van de scores op recidiverisico en

responsiviteit zouden automatisch tot een positief dan wel negatief advies over het afnemen van de RISC geprogrammeerd kunnen worden, met daarbij eventueel de gelegenheid om hier gemotiveerd van af te wijken. Het opnemen van het RISC-advies zou ook nodig zijn voor een eventuele derde pilot en voor een valideringsonderzoek van de Quick Scan. Verder kan deze (maar ook een andere) vorm van registratie van de RISC-adviezen inzicht geven in de werkvoorraad, omdat het aantal positieve RISC-adviezen een goede indicator zal zijn voor het daadwerkelijk aantal RISC's dat binnen een bepaalde termijn afgenomen zal gaan worden.

8. Bij TOM-zittingen zou een ander moment van inzetten van de Quick Scan overwogen dienen te worden. Bij inzetting van de Quick Scan voordat het OM tot een transactie besluit kan de rol van het instrument groter zijn. Indien het huidige afnamemoment gehandhaafd blijft, dan verdient het de aanbeveling na te gaan in hoeverre de officier van justitie daadwerkelijk gebruik maakt van hetgeen op basis van de Quick Scan aan informatie wordt verkregen. Dit dient vervolgens ook goed duidelijk gemaakt te worden aan de reclasseringswerkers.

Geraadpleegde literatuur

Adviesbureau Van Montfoort (2003).

Handleiding RISC, Woerden, Adviesbureau van Montfoort.

Ministerie van Justitie (2002).

Modernisering sanctietoepassing, Brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal d.d. 16 oktober 2002, TK 2002-2003, 28600 VI, nr. 8.

Ruiter, C. en S. van Dorsselaar (2005).

De Quick-Scan Reclassering: betrouwbaarheid en bruikbaarheid. Verslag van een pilot-Onderzoek, Utrecht, Trimbos-instituut.

Ruiter, C. en E. de Jong (2006).

(Concept) Handleiding Quick Scan Reclassering Nederland, Utrecht, Trimbos-instituut.

Stichting Reclassering Nederland (2006).

Draaiboek Proefuitrol Quick Scan Den Haag/Roermond maart 2006 tot en met juni 2006, Utrecht, SRN.

Vinke, A., B. Vogelvang, L. Erfemeijer, E. Veltkamp en M. Bruggeman (2004).

RISC: Recidive Inschattings Schalen. Handleiding. Woerden: Adviesbureau Van Montfoort.

Wartna, B., N. Tollenaar en M. Blom (2005).

Recidive 1997: Een cijfermatig tabel van de strafrechtelijke recidive van volwassenen en jeugdige daders. WODC. Den Haag.

Summary

1. Reason, purpose and research questions

On commission from the Sanctions, Probation and Victim Care Department (DSP), the Netherlands Probation and After-Care Foundation started developing the so-called Quick Scan in 2003 in the context of the Reduction of Recidivism (TR) policy programme. The purpose of Quick Scan is to make an estimate of the risk of recidivism and responsiveness of the suspect and, on that basis, to advise the judiciary on whether or not to use follow-up activities within the probation and after-care service (particularly regarding administration of the RISC (recidivism measuring scale)).

Quick Scan was adjusted after an initial pilot with the instrument in 2004. A second pilot was then held in the regions of The Hague and Roermond in the period from March to June 2006.

The objective of this test phase was to examine the usability of the instrument for probation and after-care workers and to gain an idea of the preconditions which must be fulfilled for an adequate nationwide implementation of Quick Scan.

The research centred on the following questions:

1. Is Quick Scan usable for probation and after-care workers in practice?
2. For which group(s) of suspects can probation and after-care workers use Quick Scan in practice?
3. What preconditions must be satisfied in order to do so?

These three main research questions encompass about ten sub-questions.

The research questions formulated in relation to the usability of Quick Scan for probation and after-care workers are:

1. To what extent is Quick Scan usable as a source of information/an aid for probation and after-care workers in forming an opinion on the risk of recidivism and the possibility to influence the client's behaviour?
2. To what extent do those involved in the probation and after care service consider Quick Scan a good selection instrument for giving advice on whether or not to use the RISC?
3. To what extent do the probation and after-care workers consider Quick Scan sufficiently user friendly/administrable? On what points is improvement desired?
4. How long does it take to administer Quick Scan? What factors play a part?

5. Are the Quick Scans filled in completely? If not, which parts are not? What is the reason for this?

Research questions relating to the usability of Quick Scan for the target group.

Are there groups of suspects for whom Quick Scan is not suitable/administrable? If so, what is the reason for this?

6. To what extent can the instrument be used for suspects who deny guilt?
7. Can inclusion or exclusion criteria be identified for administering Quick Scan on the basis of this evaluation?

Research questions relating to the preconditions:

8. What preconditions (e.g. knowledge and skills of probation and after care workers, available time and place of administration) must be satisfied in order to administer Quick Scan?
9. How do the chain partners¹⁸ of the probation and after-care service who are (indirectly) involved in the trial rollout experience the possible burden arising from the probation and after-care service's working with Quick Scan?

2. Research scheme

Operationalising usability

In the study, the term (practical) usability is explained as, on the one hand, intrinsic usability and, on the other, preconditional usability. Intrinsic usability means the ability to estimate the risk of recidivism and responsiveness, and the ability to give advice on administering the RISC. Preconditional usability encompasses the user friendliness of the instrument, administration time, target groups, necessary knowledge and skills of the probation and after-care worker and suchlike. Usability in the sense of the validity and reliability of the instrument is outside the scope of this study.

Research methods

The information needed to answer the research questions was collected in the following manner.

1. Quantitative analysis of 139 administered Quick Scans + a linked evaluation form. On the evaluation form, questions were asked about:
 - the degree to which the probation and after-care worker could estimate the suspect's risk of recidivism and responsiveness and give advice regarding administration of the RISC on the basis of Quick Scan;
 - the time needed to administer and fill in the Quick Scan;
 - the ease with which the suspect could be classified in one of the offence categories distinguished.

¹⁸ Ultimately, no chain partners were involved in the study. In view of the present stage of development of Quick Scan, it was decided in advance to leave members of the Public Prosecution Service and judiciary out of the study. The police were not involved in the study either, as in both Roermond and The Hague, the location coordinators indicated that nothing had changed with respect to the situation before the start with Quick Scan, because early intervention interviews were already held at all times. The fact that this is now being done with a new instrument has no consequences for the police. The secretarial offices of the district courts are part of the Probation and After-Care Service, thus they are not chain partners.

These data are analysed according to pilot location, in relation to the background characteristics of the suspect.

2. Group interviews with probation and after-care workers. In these interviews, the initial findings are discussed of the analysis of the evaluation forms, the content of the Quick Scan (content, quantity, formulation, order and offence-relatedness of the questions), the target groups for whom Quick Scan can be used and the preconditions for proper use of the Quick Scan.

3. Telephone interviews with three work supervisors and three employees of the district court secretarial office.

On the one hand, the telephone interviews with the work supervisors dealt with the burden they themselves experience from working with Quick Scan and, on the other, with their impression of the usability of the instrument for the probation and after-care workers whom they supervise.

The telephone interviews with the district court secretaries were about the burden they experience as a result of working with Quick Scan, namely the collection and delivery of judicial documentation (criminal record) and filling in the cover sheet of the Quick Scan as much as possible.

Participants and dropouts

No Quick Scan was administered to some of the suspects who were in principle eligible for a Quick Scan. The main reasons for this were release, refusal to cooperate, transfer/transport and the fact that the suspect was already known to the examining magistrate. The suspects to whom a Quick Scan was administered differed from the dropouts particularly in respect of the type of offence of which they were suspected and the statistical risk of recidivism. The suspects to whom the Quick Scan was administered were more often suspected of relational or sexual violence and had a higher statistical risk of recidivism. These are the suspects for whom the Quick Scan and RISc are particularly intended. In addition, the distribution of the suspects to whom the Quick Scan was administered among the various offences, the gravity of the offences and several other background characteristics was so great that, given a presumed connection with the usability of Quick Scan, a great diversity of experience was gained in this pilot with respect to usability.

3. Findings

Usability of Quick Scan for estimating the risk of recidivism and the possibility to influence behaviour, and as a selection instrument for advice on whether or not to use the RISc (1,2)¹⁹

In 40% of the cases, the probation and after-care workers considered Quick Scan to be intrinsically quite usable, which means that both a good estimate of the risk of recidivism and responsiveness can be made and good advice given on administering the RISc. In the remaining 60% of the cases, according to the probation and after-care workers, Quick Scan falls short on at least one of the three aspects. Separate consideration of the three aspects shows that in 60% of the cases, the risk of recidivism can be estimated well, and

¹⁹ The numbers between brackets indicate the research questions to which an answer is given.

in 60% of the cases the responsiveness can be estimated well, and in 78% of the Quick Scans administered, good advice could be given on the RISC.

For an answer to the question whether the Quick Scan is usable, however, insight is needed into where the Quick Scans lead when the risk of recidivism, responsiveness and/or the RISC advice cannot be determined adequately on the basis of the Quick Scan. To what extent does this lead to unnecessary administration of the RISC²⁰ (namely administration to suspects who are ultimately not eligible for behavioural intervention) or inadequate advice to the judiciary? No information is, however, available on this. Intrinsic usability can be increased by not administering the Quick Scan at a time that the suspect is under the influence of drugs, is very emotional or difficult to approach because of a psychological disturbance, and by asking additional questions (prestructured or by continuing to ask specific questions). Asking additional questions does, however, result in an efficiency dilemma: the need for quality (additional questions) is at odds with the quick screening for which Quick Scan is essentially intended.

User friendliness (3)

Quick Scan is experienced by the probation and after-care workers as a nice instrument, provided it is clear exactly for what and how the Quick Scan is to be used. There is one explicit point of criticism: the Excel entry program is considered as very user unfriendly. In addition, the administration of the Quick Scan on paper, followed by digital entry, is inefficient. Furthermore, the intended role of the district court secretarial office – to fill in the cover sheet and statistical data plus collecting the information for this – falls short. In The Hague, probation and after-care workers filled in the data themselves and in Roermond, the probation and after-care workers found it necessary to check the entry work of the district court secretarial office, which meant double work.

Other points for improvement are the automatic production of the final conclusion: it should come in the form of a report; and better availability of additional information which is needed to obtain the most complete possible picture of the suspect (especially the police report). Suggestions are also made to adjust several formulations and questions in the Quick Scan. This is on the understanding that, at all times, probation and after-care workers will be able to make the desired adjustments only if this does not impair the scientific requirements set on the instrument.

Administration time (4)

A predetermined maximum administration time (interview time) of 30 minutes proves to be feasible. In The Hague, this time was achieved in the test phase within a month during the early intervention interviews (during TOM sessions (sessions in which the public prosecutor offers the suspect a settlement penalty), the administration time is also less than 30 minutes, which, however, is mainly determined by the little time available for administration at the time Quick Scan is used). This time is not related to characteristics of the suspect or the offence, nor to the experience of the probation and after-care worker with administering the Quick Scan. The total administration time of the Quick Scan (incl. preparation, entry and drafting the advice) was 68 minutes at the end of the test phase. This total administration time is, however, determined by the type of offence (this also

²⁰ With the introduction of Quick Scan, Quick Scan serves to determine if a suspect is eligible for intervention, while Risc is primarily used to determine the type of intervention.

leads to variation in the number of questions asked) and by the experience of the probation and after-care worker with administering the Quick Scan.

Degree to which the QS is filled in completely (5)

The degree to which the QS is filled in completely leaves something to be desired on several points. Regarding the statistical factors, especially the data which are not known prior to the interview are lacking. They are not finally filled in after the end of the interview. With respect to the dynamic factors, the gaps range between 0-47% of the questions, spread among almost all factors. Only questions about sexual violence are always consistently filled in by the suspects of such offences. The reason for not filling in the QS completely is that the probation and after-care worker does not consider some of the questions to be meaningful or formulated properly. In addition, the difference in the order of the questions and entering of the data only afterwards may also contribute towards incomplete filling in. The final opinion on the risk of recidivism and responsiveness ("low-moderate-high") is often not filled in (in 22% and 35%, respectively) in the right place. An opinion is, however, given in the space for an explanation.

(Un)suitability for groups of suspects (6,7,8)

Few groups of suspects emerge for whom the usability of Quick Scan is better than for others. It is, however, not very meaningful to administer it to:

- persons regarding whom it has been established beforehand that an RISc must be administered. These are mainly suspects of serious offences;
- persons with whom no discussion can be held that produces reliable answers. These are mainly suspects with whom a discussion cannot easily be held because of psychiatric problems. If relatively short-term situations of unapproachability are concerned (being under the influence of drugs or alcohol, extreme emotionality and suchlike) the Quick Scan can be administered at a later date, provided the processing time allows this.

A reservation can be made regarding the usability of Quick Scan for a few other groups of suspects:

- Quick Scan is not necessarily unusable for suspects who deny their guilt. The questions about the offence at "self-insight" should be formulated differently for these suspects. Nevertheless, it is uncertain to what extent a good enough idea can be obtained of the self-insight/responsiveness of a denying suspect.
- the Quick Scan could be administered to persons who do not speak Dutch with the assistance of an interpreter. The question in this regard is the extent to which relevant nuances and details emerge from an interview that runs through an interpreter (Do answers seem socially desirable? Can the interpreter communicate to the suspect exactly what the probation and after-care worker wants to know? etc.).

Preconditions for adequate administration of the Quick Scan (9)

- Knowledge and skills: experience with conducting early intervention interviews is required. Quick Scan is more than just a questionnaire to be administered literally. The ability to continue asking questions in the right way, within the limits set by the holding of a 'Quick' Scan, is important to be able to obtain a good picture of the suspect.

- Timing/organisation: in TOM sessions, the time available for administering the Quick Scan is often (too) short. In addition, the outcome of the Quick Scan does not help much in determining the penalty, because only the choice between a community punishment order and a training order still has to be made. Using the Quick Scan before the Public Prosecution Service decides on a settlement penalty is more efficient.
- Time: The probation and after-care workers are not negative about the time it takes to administer the Quick Scan (including preparation, data entry, working out a final opinion), provided this time fits within the standard time in the work process. Administering the Quick Scan on paper, followed by digital entry, is, however, felt to be inefficient. The most time can be saved on this point.
- In addition, better communication among the chain partners about the transfer/release of suspects is desired in order to keep unnecessary travel time of probation and after-care workers to a minimum.

4. Recommendations

Below, in addition to the target groups and preconditions already mentioned, several recommendations are made, aimed at improving the intrinsic usability of Quick Scan and optimising the introduction and use of Quick Scan on a national scale.

1. The following measures can serve to increase the intrinsic usability of Quick Scan:
 - o asking additional questions. There are two possibilities for this:
 1. Additional (prestructured) questions. This increases the administration time of each Quick Scan, which is not necessary for 40% of the Quick Scans and is therefore not automatically desired. Room should, however, be made so that, at the discretion of the probation and after-care worker, (some of) the questions concerning the social network and relational problems could be posed to other suspects as well, and not just to suspects of a specific offence. The probation and after-care workers feel that these subjects are relevant for obtaining a good picture of many suspects, irrespective of the type offence.
 2. Continuing to ask non-prestructured questions. The probation and after-care workers should be better instructed about the room they may (and must) take to ask additional questions, which are different for each suspect (see also Recommendation 3).

In making the choice to ask additional questions, and choosing the way in which this is to be done, it is very important to see how the conflicting goals of speed on the one hand and good quality information on the other can be reconciled. The administration of an almost complete RISc nevertheless in this stage should be prevented.
 - o postponement of the administration of the Quick Scan if a suspect is under the influence of drugs, very emotional or difficult to approach because of a psychological disturbance.
 - o addition of a 'no opinion/cannot be estimated well' answer category to the answer categories at the final opinion on the risk of recidivism and on responsiveness.

2. Conducting a further investigation first should be considered before going ahead with the nationwide introduction of Quick Scan. This can be done in the form of a third pilot, in which, for the Quick Scan adjusted on the basis of the findings in the second pilot, the extent is examined to which usability has been improved on all three aspects of the Quick Scan (over 40%). An alternative is to conduct a further investigation into the Quick Scans administered in this second pilot. For the 60% which does not score 'good' on at least one aspect, the quality of the RISc advice and advice to the judiciary should be examined. Another option is to implement Quick Scan in stages, while monitoring the usability and making adjustments where necessary²¹.
3. In the introduction of the instrument and its accompanying instructions, several matters need additional attention:
 - o The purpose of Quick Scan should be clarified more explicitly: what is Quick Scan to be used for and what not? On the one hand, it should be made very clear to the probation and after-care workers that the Quick Scan does not replace the entire early intervention interview or the interview prior to the TOM session. In addition, it is important to indicate the extent to which the Quick Scan can/may be used for more than just early intervention interviews and TOM sessions (especially for interviews for which no structured instrument exists yet, for example in accelerated proceedings).
 - o The room Quick Scan offers to depart from the questions and order of questions:
 - Quick Scan is intended as a guideline, whereby it is important to ask any necessary questions in greater depth on the basis of knowledge and experience. The probation and after-care workers do not seem to be sufficiently aware of this, which may cause them to say that they cannot by far estimate the risk of recidivism and responsiveness well at all times. Emphasising this room for using one's own expertise is also important for the acceptance of the instrument among the more experienced probation and after-care workers. They rather often experience a structured questionnaire as a straightjacket in which they are unable to express their professionalism adequately, and therefore have a more negative opinion of Quick Scan than the less experienced probation and after-care workers.
 - The importance of asking all questions. It should be examined whether (and if so, why) possible resistance exists among the probation and after-care workers to asking the questions which, in the pilot, were often not filled in. It is important to remove this resistance and thus prevent questions from not being asked.
 - Whether or not departure from the order of questions is allowed (this does indeed occur frequently at present).

²¹ This option can be justified on the basis of the idea that a standardised, theoretically substantiated instrument is preferable to the old working method.

4. It is preferable to use the same application as for the RISC as the entry program.
5. To prevent questions from not being filled in, "forced filling in" could be built into the entry program. When the Quick Scan is administered digitally, forced filling in could conflict with any possibility allowed to depart from the order of the questionnaire. The importance of each measure should then be weighed.
6. Having the cover sheet and statistical factors filled in by the district court secretarial office should be reconsidered. If the district court secretarial office does this, these employees must have sufficient knowledge to be able to fill in all questions adequately (particularly relevant in relation to the offence category), so that checking by the probation and after-care workers will not be necessary and double work is avoided. In addition, there should be as little time as possible between the filling in of the cover sheet and statistical factors and the time at which an appointment is made for administration of the Quick Scan. This prevents time being spent on entering the data, while ultimately no Quick Scan is administered because of the release/transfer of a suspect.
7. The advice on the administration of the RISC (yes/no) should be included in the Quick Scan. First of all, this is in the interest of the uniformity which the instrument envisages: certain combinations of the scores on risk of recidivism and responsiveness could be programmed to automatically give positive or negative advice on the administration of the RISC, while also offering an opportunity for a reasoned departure from this. Inclusion of the RISC recommendation would also be necessary for any third pilot and for a validation test of the Quick Scan. This (but also a different) form of registration of the RISC recommendation can give insight into the pending cases, because the number of positive RISC recommendations will be a good indicator of the actual number of RISC's to be administered in a certain period.
8. For TOM sessions, a different time should be considered for using the Quick Scan. The instrument can play a greater role if the Quick Scan is used before the Public Prosecution Service can decide on a settlement penalty. If the present time of administration is maintained, it would be advisable to examine the extent to which the public prosecutor actually uses the information obtained on the basis of the Quick Scan. This should subsequently be made very clear to the probation and after-care workers as well.

Bijlagen

Bijlage 1

Samenstelling begeleidingscommissie

Voorzitter:

Prof. dr. mr. C.C.J.M. Bijleveld, Nederlands Studiecentrum voor Criminaliteit en
Rechtshandhaving

Leden:

Drs. L. Bijl, Reclassering Nederland

K. Blanken, Leger des Heils

Drs. P. Blanken, Verslavingsreclassering GGZ Nederland

Dr. J.A. Feij, Vrije Universiteit

Drs. A.J.J. Slotboom, Openbaar Ministerie/ Parket Generaal

Mr. C.A.M. Schaap-Meulemeester, rechtbank Roermond

Drs. L. C. van Gent, Dienst Justitiële Inrichtingen

Drs. A. ten Boom, WODC/ EWB

Drs. P. Steinmann, secretaris, ministerie van Justitie

Bijlage 2

Lijst met gehanteerde afkortingen

CJD	Centraal Justitieel Documentatieregister
CVS	Cliënt Volg Systeem
DSP	Directie Sanctie- en Preventiebeleid
OGR	Opdrachtgeversoverleg Reclassering
OM	Openbaar Ministerie
PV	Proces Verbaal
QS	Quick Scan
RISc	Recidive Inschattings Schalen
RM	Rechterlijke Macht (OM + ZM)
RO	Reclasseringsorganisatie
SRN	Stichting Reclassering Nederland
TOM	Taakstraf Openbaar Ministerie
TR	Terugdringen Recidive
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum
ZM	Zittende Magistratuur

Bijlage 3

Pilotversie Quick scan

Quick Scan Voorblad		Versie 5.2 - 1	
CVS nummer	Naam		
CVS nummer	_____		
Achternaam	_____		
Voorletters	_____		
Voornaam	_____		
Geboortedatum	_____	(dd-mm-jjjj)	
Leeftijd			
Geslacht	_____		
Spreektaal	_____		
Huidig woon- verblijfadres (anders dan de politiecel/HvB)	_____		
Huidig verblijf verdachte	_____		
Huidige dagbesteding	_____		
Parketnummer	_____	(99.999999-99)	
Datum voorgeleiding		(dd-mm-jjjj)	
RC/Transactie/Raadkamer	_____		
Naam reclasseringsmedewerker	_____		
Functie	_____		
Regio	_____		
Datum van afname	_____	(dd-mm-jjjj)	

Op verzoek van

Naam _____

Functie _____

Plaats _____

Datum _____

(dd-mm-jjjj)

Statische factoren

CVS nummer _____

Naam _____

Geslacht _____

Geboortejaar _____

Nederland

Nederlandse Antillen/Aruba

Suriname

Marokko

Turkije

Somalië

Joegoslavië (voormalig)

Overig westers

Overig niet westers

Geboorteland _____

Geboorteland vader _____

Geboorteland moeder _____

Huidig jaar (datum afname) _____

Aantal strafzaken wegens misdrijven _____

Jaartal van de eerste strafzaak _____

Delictcategorie StatRec _____

Statische risicoscore _____

© 2005 WODC

Delictcategorie dynamische factoren _____

Algemeen dynamische factoren

CVS nummer

Naam

Zelfinzicht

Ja/Nee

Nee

Ja

Vindt u dat u onterecht opgepakt bent voor dit delict?

Nee

Ja

Bent u oneerlijk behandeld door justitie of politie?

Nee

Ja

Vindt u dat uw delict(en) zo erg is (zijn) als de meeste mensen denken?

Wat vindt u van het delict waarvan u verdacht wordt? Vindt u het verkeerd?

Nee

Ja

Denkt u wel eens aan, of maakt u zich wel een zorgen over de slachtoffers van uw delict(en)

Voelt u zich verantwoordelijk voor de gevolgen? Voelt u sympathie voor de slachtoffer(s)?

Nee

Ja

Is iemand gewond geraakt of benadeeld door u delict(en)?

Hebt u wel eens nagedacht over de gevolgen die uw gedrag heeft gehad voor anderen?

Bekennende verdachte

Deels bekennde
verdachte

**Ontkennende
verdachte
Ontkenning van het
strafbare feit als
onderdeel van een
psychische stoornis**

Type verdachte: _____

RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen

Zijn er aanwijzingen dat de verdachte een
gebrek aan zelfinzicht heeft ? _____

Middelengebruik

Alcoholgebruik

Nooit
Maandelijks
Wekelijks
Dagelijks
Weekendgebruiker
Kwartaalgebruiker

Hoe vaak neemt u een alcoholisch drankje?

1 of 2
3 of 4
5 of 6
7 of 8
10 of meer

Als u op een doorsnee dag alcohol gebruikt, hoeveel drankjes neemt u dan gemiddeld?

Nee
Ja

Heeft u de afgelopen 12 maanden wel eens het gevoel gehad dat u minder zou moeten drinken?

Nee
Ja

Bent u de afgelopen 12 maanden wel eens geïrriteerd geweest doordat mensen commentaar hadden op uw alcoholgebruik? *(denk aan familieleden, vrienden of arts)*

Nooit
Minder dan maandelijks
Maandelijks
Wekelijks
(Bijna) dagelijks

Hoe vaak in het voorbije jaar kon
u uw normale werk niet doen
tengevolge van het drinken?

Nee

Ja

Was u onder invloed van alcohol tijdens het plegen
van het delict

Middelengebruik	
Drugsgebruik	
Gebruikt u weleens drugs? Zo, ja; Welke middelen heeft u gebruikt in de afgelopen 12 maanden?	
<p>Nooit Maandelijks Wekelijks Dagelijks Weekendgebruiker Kwartaalgebruiker</p>	
Hoe vaak gebruikt u? _____	
<p style="text-align: right;">Nee Ja</p>	
Heeft u de afgelopen 12 maanden wel eens het gevoel gehad dat u minder drugs zou moeten gebruiken? _____	
<p style="text-align: right;">Nee Ja</p>	
Bent u de afgelopen 12 maanden wel eens geïrriteerd geweest doordat mensen commentaar hadden op uw drugsgebruik? (<i>denk aan familieleden, vrienden of arts</i>) _____	
<p style="text-align: right;">Nee Ja</p>	
Was u onder invloed van drugs tijdens het plegen van het delict _____	
<p style="text-align: right;">Nooit Minder dan maandelijks</p>	
RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen	

Zijn er aanwijzingen
dat de verdachte
problemen heeft met
middelengebruik ?

Financiële situatie	Ja/Nee Nee Ja
Heeft u de afgelopen 12 maanden financiële problemen gehad? <i>Kunt u rondkomen met uw geld?</i>	<hr/>
	Nee Ja
Heeft u schulden? <i>Wat voor schulden zijn dit?</i>	<hr/>
	Nee Ja
Kunt u gemakkelijk een bankrekening openen/ een lening afsluiten <i>Let op of hij/zij kredietwaardig is</i>	<hr/>
	Nee Ja
Heeft u momenteel een vaste baan? <i>Bent u vaak werkeloos? Wat is de langste periode geweest dat u aaneengesloten heeft gewerkt?</i>	<hr/>
	Nee Ja
Heeft u verslavingen, zoals gokverslaving, alcohol- en drugsverslaving waardoor u niet rond kunt komen?	<hr/>
RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen (Ook verwijzen naar eventuele andere problemen met huisvesting of leefomgeving door financiële problemen)	

Zijn er aanwijzingen dat de verdachte
financiële problemen heeft ?

Houding t.o.v. begeleiding/behandeling	
	Nee Ja
Heeft u in het verleden enige vorm van begeleiding/behandeling gehad door de reclassering of een andere instantie	_____
	Nee Ja
Hebt u de begeleiding voortijdig afgebroken?	_____
	Positief Negatief
Hoe staat u tegenover hulp bij uw problemen om nieuwe delicten te voorkomen	_____
	Nee Ja Positief Negatief
Wat vindt uw partner of andere belangrijke personen van het zoeken en krijgen van hulp	_____

RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen

Zijn er aanwijzingen dat de verdachte een negatieve houding ten opzichte van begeleiding/behandeling heeft ?

Specifiek dynamische factoren Algemeen Geweld

CVS nummer

Naam

Sociaal netwerk

Ja/Nee

Heeft u goede vrienden, waar u veel mee omgaat?

Wat is voor u een goede vriend?

Hoeveel vrienden heeft u?

Nee

Ja

Heeft u vrienden / kennissen/ familie die ooit problemen hebben gehad met justitie?

Nee

Ja

Kent u iemand die in de criminaliteit zit?

Heeft u contact met mensen die niet in de criminaliteit zitten?

Nee

Ja

Wat doet u in uw vrije tijd? Wat voor hobby's heeft u? Wat voor voldoening haalt u hieruit

Nee

Ja

RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen

Zijn er aanwijzingen dat de verdachte een negatief sociaal netwerk heeft. Hij/zij maakt deel uit van een misdadige organisatie, heeft een aantal familieleden/vrienden die ook

delicten plegen

Specifiek dynamische factoren Relationeel Geweld

CVS nummer

Naam

Relationele problemen

Heeft u een partner? Heeft u kinderen?

Goed
Slecht

Hoe is de relatie met uw partner/ kinderen

Bent u tevreden over de relatie? Heeft u vaak ruzie?

Nee
Ja

Heeft u al eens eerder geweld gebruikt in een conflict met uw partner/kinderen

Nee
Ja

Denkt u wel eens over uit elkaar gaan/echtscheiding

Nee
Ja

RW: Geef een inschatting op basis van bovenstaande vragen

Zijn er aanwijzingen dat de verdachte niet in staat is (geweest) tot het aangaan en onderhouden van een stabiele relatie

Specifiek statische factoren Seksueel geweld

CVS nummer

Naam

Recidive risico Seksueel Geweld - RRASOR

Eerdere arrestaties en veroordelingen voor seksueel geweld

Veroordelingen

Arrestaties

Was het slachtoffer een vreemde (geen verwantschap)?

Was het slachtoffer een man (mannelijk geslacht)?

Wat is uw leeftijd ?

Wat is het risico dat de verdachte op basis van statische gegevens seksuele recidive heeft ?

Laag

Toelichting

Overige overwegingen		
CVS nummer		
Naam		
Werk		
Relatie		
Leefsituatie		
Psychische- en persoonlijkheidsstoornissen		
Andere overwegingen		

Algemene indruk

CVS nummer

Naam

Nee

Ja

Overige observaties

Gestructureerd professioneel oordeel

CVS nummer

Naam

Tabel resultaat risicofactoren

Risicofactor

Resultaat

Statische risicoscore

Algemene dynamische factoren

Zelfinzicht

Middelengebruik

Financiële situatie

Houding t.o.v. begeleiding/
behandeling

Specifieke factoren

Overige overwegingen

Werk

Relatie

Leefsituatie

Psychische- en
persoonlijkheidsstoornissen

Andere overwegingen

Algemene indruk

Eindconclusie	
CVS nummer	
Naam	
Eindconclusie	Ctrl-e = aanmaken eindconclusie Bekennende verdachte Terecht ontkennende verdachte Strategisch' niet bekende verdachte Ontkenning van het strafbare feit als onderdeel van een psychische stoornis
	Laag risico Matig risico Hoog risico
Eindconclusie risicotaxatie	
	Laag begeleidbaar/ontvankelijk Matig begeleidbaar/ontvankelijk Hoog begeleidbaar/ontvankelijk
Eindconclusie betreffende responsiviteit voor begeleiding/behandeling	

Bijlage 4

Evaluatieformulier Quick Scan

1. Kende u de cliënt al vóór afname van de Quick-Scan?

nee

ja

2. Was het moeilijk de cliënt in te delen in een delictcategorie?

nee

enigszins

ja

3. In welke mate kon u op basis van de Quick Scan bij deze cliënt:

- het recidiverisico inschatten

goed matig slecht

- de mogelijkheden voor gedragsbeïnvloeding inschatten

goed matig slecht

- adviseren over het al dan niet afnemen van de RISc bij de cliënt

goed matig slecht

4. Tijdsduur afname

<i>Onderdeel</i>	<i>Bestede tijd in minuten</i>
Vorbereiding (= verzamelen en lezen JD, invullen voorblad)	
Afname Quick Scan bij de cliënt	
Digitaal invoeren afgenomen Quick Scan	
Uitwerking eindoordeel	

5. Wijze van afname:

computer

papier

6. Wie heeft het voorblad ingevuld?

reclasseringswerker

arrondissementssecretariaat

7. Opmerkingen/Toelichting

Bijlage 5

Registratieformulier afvallers Quick Scan

Dader/ verdachte is gedurende de periode 1 maart 2006 tot en met 30 juni 2006 ingestroomd met een aanleiding vroeghulp of moet verschijnen op een TOM-zitting.

Deze aanleiding is niet afgehandeld met de Quick Scan omdat:
(Er kunnen meerdere redenen aangeven worden)

- dader/ verdachte medewerking weigert.
- dader/ verdachte reeds bekend is bij de reclassering.
- dader/ verdachte heengezonden is.
- dader/ verdachte geen Nederlands spreekt.
- er geen uittreksel uit het CJD op te vragen is.
- overige, nl